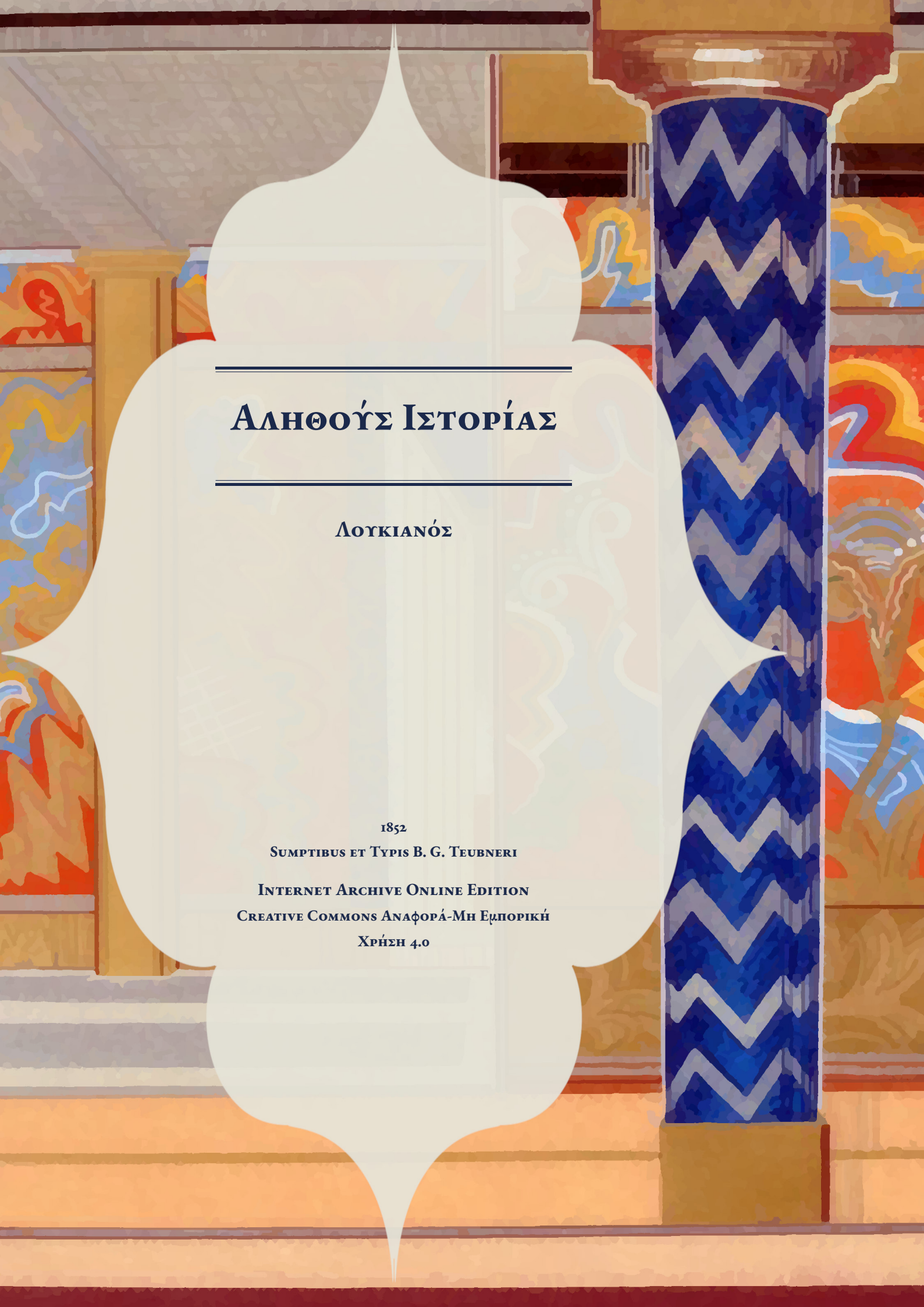

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ

1852

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI

INTERNET ARCHIVE ONLINE EDITION

CREATIVE COMMONS ΑΝΑΦΟΡΑ-ΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΧΡΗΣΗ 4.0

Ι Λογος Πρωτος

Ι. "Ωσπερ τοῖς ἀθλητικοῖς καὶ περὶ τὴν τῶν σωμάτων ἐπιμέλειαν ἡσκημένοις οὐ τῆς εὐεξίας μόνον οὐδὲ τῶν γυμνασίων φροντίς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ καιρὸν γινομένης ἀνέσεως — μέρος γοῦν τῆς ἀσκήσεως τὸ μέγιστον αὐτὴν ὑπολαμβάνουσιν — οὕτω δὴ καὶ τοῖς περὶ τοὺς λόγους ἐσπουδακόσιν ἡγοῦμαι προσήκειν μετὰ τὴν πολλὴν τῶν σπουδαιότερων ἀνάγνωσιν ἀνιέναι τε τὴν διάνοιαν καὶ πρὸς τὸν ἔπειτα κάματον ἀκμαιότεραν παρασκευάζειν. 2. γένοιτο δ' ἂν ἐμμελὴς ἢ ἀνάπαυσις αὐτοῖς, εἰ τοῖς τοιούτοις τῶν ἀναγνωσμάτων ὁμιλοῖεν, ἃ μὴ μόνον ἐκ τοῦ ἀστείου τε καὶ χαρίεντος ψιλὴν παρέξει τὴν ψυχαγωγίαν, ἀλλὰ τινα καὶ θεωρίαν οὐκ ἄμουσον ἐπιδείξεται, οἷόν τι καὶ περὶ τῶνδε τῶν συγγραμμάτων φρονήσιν ὑπολαμβάνω · οὐ γὰρ μόνον τὸ ξένον τῆς ὑποθέσεως οὐδὲ τὸ χάριεν τῆς προαιρέσεως ἐπαγωγὸν ἔσται αὐτοῖς οὐδ' ὅτι ψεύσματα ποικίλα πιθανῶς τε καὶ ἐναλήθως ἐξηγηνόχαμεν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν ἱστορουμένων ἕκαστον οὐκ ἀκωμωδῆτως πρὸς τινὰς ἥνικται

τῶν παλαιῶν ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων καὶ φιλοσόφων πολλὰ τεράστια καὶ μυθώδη συγγεγραφότων, οὓς καὶ ὀνομαστὶ ἂν ἔγραφον, εἰ μὴ καὶ αὐτῷ σοι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως φανεῖσθαι ἔμελλον. 3. Κτησίας ὁ Κτησιόχου ὁ Κνίδιος συνέγραψε περὶ τῆς Ἰνδῶν χώρας καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἃ μῆτε αὐτὸς εἶδε μῆτε ἄλλου εἰπόντος ἤκουσεν. ἔγραψε δὲ καὶ Ἰαμβούλος περὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ πολλὰ παράδοξα, γνῶριμον μὲν ἅπασιν τὸ ψεῦδος πλασάμενος, οὐκ ἀτερπῆ δὲ ὁμῶς συνθεῖς τὴν ὑπόθεσιν. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τὰ αὐτὰ τούτοις προελόμενοι συνέγραψαν ὥς δὴ τινὰς ἑαυτῶν πλάνας τε καὶ ἀποδημίας θηρίων τε μεγέθη ἱστοροῦντες καὶ ἀνθρώπων ὠμότητας καὶ βίων καινότητας · ἀρχηγὸς δὲ αὐτοῖς καὶ διδάσκαλος τῆς τοιαύτης βωμολοχίας ὁ τοῦ Ὀμήρου Ὀδυσσεύς, τοῖς περὶ τὸν Ἀλκίνοον διηγούμενος ἀνέμων τε δουλείαν καὶ μονοφθάλμους καὶ ὠμοφάγους καὶ ἀγρίους τινὰς ἀνθρώπους, ἔτι δὲ πολυκέφαλα ζῶα καὶ τὰς ὑπὸ φαρμάκων τῶν ἐταίρων μεταβολάς, οἷα πολλὰ ἐκεῖνος ὥς πρὸς ἰδιώτας ἀνθρώπους ἑτερατεύσατο τοὺς

Φαίακας. 4. τούτοις οὖν ἐντυχὼν ἅπασι τοῦ ψεύ-
σασθαι μὲν οὐ σφόδρα τοὺς ἄνδρας ἐμεμψάμην
ὁρῶν ἤδη σύνηθες ὃν τοῦτο καὶ τοῖς φιλοσοφεῖν
ὑπισχνουμένοις · ἐκεῖνο δὲ αὐτῶν ἐθαύμαζον,
εἰ ἐνόμισαν λήσειν οὐκ ἀληθῆ συγγράφοντες.
διόπερ καὶ αὐτὸς ὑπὸ κενοδοξίας ἀπολιπεῖν τι
σπουδάσας τοῖς μεθ' ἡμᾶς, ἵνα μὴ μόνος ἄμοιρος
ᾧ τῆς ἐν τῷ μυθολογεῖν ἐλευθερίας, ἐπεὶ μηδὲν
ἀληθὲς ἱστορεῖν εἶχον — οὐδὲν γὰρ ἐπεπόνθειν
ἀξιόλογον — ἐπὶ τὸ ψεῦδος ἐτραπόμην πολὺ
τῶν ἄλλων εὐγνωμονέστερον · κἂν ἐν γὰρ δὴ
τοῦτο ἀληθεύσω λέγων, ὅτι ψεύσομαι. οὕτω δ' ἂν
μοι δοκῶ καὶ τὴν παρὰ τῶν ἄλλων κατηγορίαν
ἐκφυγεῖν αὐτὸς ὁμολογῶν μηδὲν ἀληθὲς λέγειν.
γράφω τοίνυν περὶ ὧν μήτε εἶδον μήτε ἔπαθον
μήτε παρ' ἄλλων ἐπυθόμην, ἔτι δὲ μήτε ὅλως
ὄντων μήτε τὴν ἀρχὴν γενέσθαι δυναμένων.
διὸ δεῖ τοὺς ἐντυγχάνοντας μηδαμῶς πιστεύειν
αὐτοῖς.

5. Ὀρμηθεῖς γάρ ποτε ἀπὸ Ἡρακλείων στη-
λῶν καὶ ἀφεις ἐς τὸν ἐσπέριον ὠκεανὸν οὐρίῳ
ἀνέμῳ τὸν πλοῦν ἐποιούμην. αἰτία δέ μοι τῆς

ἀποδημίας καὶ ὑπόθεσις ἢ τῆς διανοίας περιεργία
καὶ πραγμάτων καινῶν ἐπιθυμία καὶ τὸ βούλεσ-
θαι μαθεῖν τί τὸ τέλος ἐστὶ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ
τίνες οἱ πέραν κατοικοῦντες ἄνθρωποι. τούτου γε
μέντοι ἔνεκα πάμπολλα μὲν σιτία ἐνεβαλόμην,
ἱκανὸν δὲ καὶ ὕδωρ ἐνεθέμην, πεντήκοντα δὲ
τῶν ἡλικιωτῶν προσεποιησάμην τὴν αὐτὴν ἐμοὶ
γνώμην ἔχοντας, ἔτι δὲ καὶ ὀπλῶν πολὺ τι πλῆθος
παρεσκευασάμην καὶ κυβερνήτην τὸν ἄριστον
μισθῶ μεγάλῳ πείσας παρέλαβον καὶ τὴν ναῦν —
ἄκατος δὲ ἦν — ὥς πρὸς μέγαν καὶ βίαιον πλοῦν
ἐκρατυνάμην. 6. ἡμέραν μὲν οὖν καὶ νύκτα
οὐρίῳ πλέοντες ἔτι τῆς γῆς ὑποφαινομένης οὐ
σφόδρα βιαίως ἀνηγόμεθα, τῇ ἐπιούσῃ δὲ ἅμα
ἡλίῳ ἀνατέλλοντι ὃ τε ἄνεμος ἐπεδίδου καὶ τὸ
κύμα ἠϋξάνετο καὶ ζόφος ἐπεγίγνετο καὶ οὐκέτ'
οὐδὲ στεῖλαι τὴν ὀθόνην δυνατόν ἦν. ἐπιτρέψαν-
τες οὖν τῷ πνεύματι καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς
ἐχειμαζόμεθα ἡμέρας ἐννέα καὶ ἐβδομήκοντα,
τῇ ὀγδοηκοστῇ δὲ ἄφνω ἐκλάμψαντος ἡλίου
καθορῶμεν οὐ πόρρω νῆσον ὑψηλὴν καὶ δασεῖαν,
οὐ τραχεῖ περιηχουμένην τῷ κύματι · καὶ γὰρ ἤδη

The background of the page is a stylized illustration of a classical interior. On the right, there is a tall column with a blue and white zigzag pattern. To the left of the column, there are murals on the wall, including one of a figure in a red garment and another of a figure in a blue garment. The floor is a light brown color. The text is centered in a white, cloud-like shape.

τὸ πολὺ τῆς ζάλης κατεπέπαυτο. προσσχόντες οὖν καὶ ἀποβάντες ὡς ἂν ἐκ μακρᾶς ταλαιπωρίας πολὺν μὲν ἐπὶ τῆς γῆς χρόνον ἐκείμεθα, διαναστάντες δὲ ὁμῶς ἀπεκρίναμεν ἡμῶν αὐτῶν τριάκοντα μὲν φύλακας τῆς νεῶς παραμένειν, εἴκοσι δὲ σὺν ἐμοὶ ἀνελθεῖν ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐν τῇ νήσῳ. 7. προελθόντες δὲ ὅσον σταδίους τρεῖς ἀπὸ τῆς θαλάττης δι' ὕλης ὁρῶ μὲν τινα στήλην χαλκοῦ πεποιημένην, Ἑλληνικοῖς γράμμασι καταγεγραμμένην, ἀμυδροῖς δὲ καὶ ἐκτετριμένοις, λέγουσαν „ἄχρι τούτων Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος ἀφίκοντο.“ ἦν δὲ καὶ ἵχνη δύο πλησίον ἐπὶ πέτρας, τὸ μὲν πλεθριαῖον, τὸ δὲ ἔλαττον . ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ μὲν τοῦ Διονύσου τὸ μικρότερον, θάτερον δὲ Ἡρακλέους. προσκυνήσαντες δ' οὖν προήειμεν . οὐπω δὲ πολὺ παρήειμεν καὶ ἐφιστάμεθα ποταμῷ οἶνον ῥέοντι ὁμοιοτάτῳ μάλιστα οἷόσπερ ὁ Χιός ἐστιν. ἄφθονον δὲ ἦν τὸ ῥεῦμα καὶ πολὺ, ὥστε ἐνιαχοῦ καὶ ναυσίπορον εἶναι δύνασθαι. ἐπῆει οὖν ἡμῖν πολὺ μᾶλλον πιστεύειν τῷ ἐπὶ τῆς στήλης ἐπιγράμματι ὁρῶσι τὰ σημεῖα τῆς Διονύσου ἐπιδημίας. δόξαν δέ

μοι καὶ ὅθεν ἄρχεται ὁ ποταμὸς καταμαθεῖν, ἀνήγειν παρὰ τὸ ρεῦμα, καὶ πηγὴν μὲν οὐδεμίαν εὔρον αὐτοῦ, πολλὰς δὲ καὶ μεγάλας ἀμπέλους, πλήρεις βοτρυῶν, παρὰ δὲ τὴν ῥίζαν ἐκάστης ἀπέρρει σταγῶν οἴνου διαυγοῦς, ἀφ' ὧν ἐγένετο ὁ ποταμὸς. ἦν δὲ καὶ ἰχθὺς ἐν αὐτῷ πολλοὺς ἰδεῖν, οἶνω μάλιστα καὶ τὴν χροάν καὶ τὴν γεῦσιν προσεοικότας · ἡμεῖς γοῦν ἀγρεύσαντες αὐτῶν τινὰς καὶ ἐμφαγόντες ἐμεθύσθημεν · ἀμέλει καὶ ἀνατεμόντες αὐτοὺς εὐρίσκομεν τρυγὸς μεστούς. ὕστερον μέντοι ἐπινοήσαντες τοὺς ἄλλους ἰχθὺς, τοὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος, παραμιγνύντες ἐκεράννυμεν τὸ σφοδρὸν τῆς οἶνοφαγίας. 8. τότε δὲ τὸν ποταμὸν διαπεράσαντες, ἣ διαβατὸς ἦν, εὔρομεν ἀμπέλων χρῆμα τεράστιον · τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, ὁ στέλεχος αὐτὸς εὐερνῆς καὶ παχύς, τὸ δὲ ἄνω γυναῖκες ἦσαν, ὅσον ἐκ τῶν λαγόνων ἅπαντα ἔχουσαι τέλεια. τοιαύτην παρ' ἡμῖν τὴν Δάφνην γράφουσιν ἄρτι τοῦ Ἀπόλλωνος καταλαμβάνοντος ἀποδενδρουμένην. ἀπὸ δὲ τῶν δακτύλων ἄκρων ἐξεφύοντο αὐταῖς οἱ κλάδοι καὶ μεστοὶ ἦσαν βοτρυῶν. καὶ μὴν καὶ τὰς κεφαλὰς

ἐκόμων ἔλιξί τε καὶ φύλλοις καὶ βότρυσι. προσελθόντας δὲ ἡμᾶς ἡσπάζοντό τε καὶ ἐδεξιοῦντο, αἱ μὲν Λύδιον, αἱ δὲ Ἰνδικήν, αἱ πλείσται δὲ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν προῖέμεναι. καὶ ἐφίλουν δὲ ἡμᾶς τοῖς στόμασιν · ὁ δὲ φιληθεὶς αὐτίκα ἐμέθυε καὶ παράφορος ἦν. δρέπεσθαι μέντοι οὐ παρείχον τοῦ καρποῦ, ἀλλ' ἤλγουν καὶ ἐβόων ἀποσπωμένου. αἱ δὲ καὶ μίγνυσθαι ἡμῖν ἐπεθύμουν · καὶ δύο τινὲς τῶν ἐταίρων πλησιάσαντες αὐταῖς οὐκέτ' ἀπελύοντο, ἀλλ' ἐκ τῶν αἰδοίων ἐδέδεντο · συνεφύοντο γὰρ καὶ συνερριζοῦντο, καὶ ἤδη αὐτοῖς κλάδοι ἐπεφύκεσαν οἱ δάκτυλοι καὶ ταῖς ἔλιξι περιπλεκόμενοι ὅσον οὐδέπω καὶ αὐτοὶ καρποφορήσειν ἔμελλον. 9. καταλιπόντες δὲ αὐτοὺς ἐπὶ ναῦν ἐφεύγομεν καὶ τοῖς ἀπολειφθεῖσι διηγούμεθα ἔλθόντες τά τε ἄλλα καὶ τῶν ἐταίρων τὴν ἀμπελομιξίαν. καὶ δὴ λαβόντες ἀμφορέας τινὰς καὶ ὑδρευσάμενοί τε ἅμα καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ οἰνισάμενοι καὶ αὐτοῦ πλησίον ἐπὶ τῆς ἡϊόνος αὐλίσάμενοι ἔωθεν ἀνήχθημεν οὐ σφόδρα βιαίῳ πνεύματι · περὶ μεσημβρίαν δὲ οὐκέτι τῆς νήσου φαινομένης ἄφνω τυφῶν ἐπιγενόμενος

καὶ περιδινήσας τὴν ναῦν καὶ μετεωρίσας ὅσον ἐπὶ σταδίους τρισχιλίους οὐκέτι καθήκεν εἰς τὸ πέλαγος, ἀλλ' ἄνω μετέωρον ἐξαπηρτημένην ἄνεμος ἐμπεσὼν τοῖς ἰστίοις ἔφερε κυρτώσας τὴν ὀθόνην. ΙΟ. ἐπτὰ δὲ ἡμέρας καὶ τὰς ἴσας νύκτας ἀεροδρομήσαντες ὁγδόῃ καθορώμεν γῆν τινα μεγάλην ἐν τῷ ἀέρι καθάπερ νήσον, λαμπρὰν καὶ σφαιροειδῆ καὶ φωτὶ μεγάλῳ καταλαμπομένην · προσενεχθέντες δὲ αὐτῇ καὶ ὀρμισάμενοι ἀπέβημεν, ἐπισκοποῦντες δὲ τὴν χώραν εὕρισκομεν οἰκουμένην τε καὶ γεωργουμένην. ἡμέρας μὲν οὖν οὐδὲν αὐτόθεν καθεωρώμεν, νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ἐφαίνοντο ἡμῖν καὶ ἄλλαι πολλαὶ νῆσοι πλησίον, αἱ μὲν μείζους, αἱ δὲ μικρότεραι, πυρὶ τὴν χροάν προσεοικυῖαι, καὶ ἄλλη δέ τις γῆ κάτω καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ καὶ ποταμοὺς ἔχουσα καὶ πελάγη καὶ ὕλας καὶ ὄρη. ταύτην οὖν τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην εἰκάζομεν. ΙΙ. δόξαν δὲ ἡμῖν καὶ ἔτι πορρωτέρω προσελθεῖν, ξυνελήφθημεν τοῖς Ἰππογύποις παρ' αὐτοῖς καλουμένοις ἀπαντήσαντες. οἱ δὲ Ἰππόγυποι οὗτοί εἰσιν ἄνδρες ἐπὶ γυπῶν μεγάλων ὀχούμενοι καὶ καθάπερ

ἵπποις τοῖς ὀρνέοις χρώμενοι · μεγάλοι γὰρ οἱ γῦπες καὶ ὡς ἐπίπαν τρικέφαλοι. μάθοι δ' ἂν τις τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐντεῦθεν · νεῶς γὰρ μεγάλης φορτίδος ἱστοῦ ἕκαστον τῶν πτερῶν μακρότερον καὶ παχύτερον φέρουσι. τούτοις οὖν τοῖς Ἴππογύποις προστέτακται περιπετομένοις τὴν γῆν, εἴ τις εὐρεθείη ξένος, ἀνάγειν ὡς τὸν βασιλέα · καὶ δὴ καὶ ἡμᾶς ξυλλαβόντες ἀνάγουσιν ὡς αὐτόν. ὁ δὲ θεασάμενος καὶ ἀπὸ τῆς θεάς καὶ τῆς στολῆς εἰκάσας, Ἑλληνες ἄρα, ἔφη, ὑμεῖς, ὦ ξένοι ; συμφησάντων δέ, Πῶς οὖν ἀφίκεσθε, ἔφη, τοσοῦτον ἄερα διελθόντες ; καὶ ἡμεῖς τὸ πᾶν αὐτῷ διηγούμεθα · καὶ ὃς ἀρξάμενος τὸ καθ' αὐτόν ἡμῖν διεξήκει, ὡς καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ὢν τοῦνομα Ἐνδυμίων ἀπὸ τῆς ἡμετέρας γῆς καθεύδων ἀναρπασθείη ποτὲ καὶ ἀφικόμενος βασιλεύσειε τῆς χώρας · εἶναι δὲ τὴν γῆν ἐκείνην ἔλεγε τὴν ἡμῖν κάτω φαινομένην Σελήνην. ἀλλὰ θαρρεῖν τε παρεκελεύετο καὶ μηδένα κίνδυνον ὑφορᾶσθαι · πάντα γὰρ ἡμῖν παρέσσεσθαι ὢν δεόμεθα. 12. Ἦν δὲ καὶ κατορθώσω, ἔφη, τὸν πόλεμον, ὃν ἐκφέρω νῦν πρὸς τοὺς τὸν ἥλιον κατοικοῦντας, ἀπάντων

εὐδαιμονέστατα παρ' ἐμοὶ καταβιώσεσθε. καὶ
ἡμεῖς ἠρόμεθα τίνες τε εἶεν οἱ πολέμιοι καὶ τὴν
αἰτίαν τῆς διαφορᾶς. Ὁ δὲ Φαέθων, φησὶν, ὁ τῶν
ἐν τῷ ἡλίῳ κατοικούντων βασιλεύς — οἰκεῖται
γὰρ δὴ κακείνος ὥσπερ καὶ ἡ Σελήνη — πολὺν
ἤδη πρὸς ἡμᾶς πολεμεῖ χρόνον. ἤρξατο δὲ ἐξ
αἰτίας τοιαύτης· τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐμῇ ποτε τοὺς
ἀπορωτάτους συναγαγὼν ἐβουλήθη ἀποικίαν
εἰς τὸν Ἑωσφόρον στείλαι, ὄντα ἔρημον καὶ
ὑπὸ μηδενὸς κατοικούμενον· ὁ τοίνυν Φαέθων
φθονήσας ἐκάλυε τὴν ἀποικίαν κατὰ μέσον τὸν
πόρον ἀπαντήσας ἐπὶ τῶν Ἴππομυρμήκων. τότε
μὲν οὖν νικηθέντες — οὐ γὰρ ἤμεν ἀντίπαλοι τῇ
παρασκευῇ — ἀνεχωρήσαμεν· νῦν δὲ βούλομαι
αὐθις ἐξενεγκεῖν τὸν πόλεμον καὶ ἀποστεῖλαι
τὴν ἀποικίαν. ἦν οὖν ἐθέλητε, κοινωνήσατέ
μοι τοῦ στόλου, γῦπας δὲ ὑμῖν ἐγὼ παρέξω τῶν
βασιλικῶν ἓνα ἐκάστω καὶ τὴν ἄλλην ὀπλισιν·
αὐρίον δὲ ποιησόμεθα τὴν ἔξοδον. Οὕτως, ἔφην
ἐγώ, γιγνέσθω, ἐπειδὴ σοι δοκεῖ. 13. τότε μὲν
οὖν παρ' αὐτῷ ἐστιαθέντες ἐμείναμεν, ἔωθεν δὲ
διαναστάντες ἐταπτόμεθα· καὶ γὰρ οἱ σκοποὶ

ἐσήμενον πλησίον εἶναι τοὺς πολεμίους. τὸ μὲν οὖν πλήθος τῆς στρατιᾶς δέκα μυριάδες ἐγένοντο ἄνευ τῶν σκευοφόρων καὶ τῶν μηχανοποιῶν καὶ τῶν πεζῶν καὶ τῶν ξένων συμμάχων · τούτων δὲ ὀκτακισμῦριοι μὲν ἦσαν οἱ Ἰππόγυπτοι, δισμῦριοι δὲ οἱ ἐπὶ τῶν λαχανοπτέρων. ὄρνειον δὲ καὶ τοῦτό ἐστι μέγιστον, ἀντὶ τῶν πτερῶν λαχάνοις πάντῃ λάσιον, τὰ δὲ ὠκύπτερα ἔχει θριδακίνης φύλλοις μάλιστα προσεικότα. ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ Κεγχροβόλοι ἐτετάχατο καὶ οἱ Σκοροδομάχοι. ἦλθον δὲ αὐτῶ καὶ ἀπὸ τῆς ἄρκτου σύμμαχοι, τρισμῦριοι μὲν Ψυλλοτοξόται, πεντακισμῦριοι δὲ Ἀνεμοδρόμοι · τούτων δ' οἱ μὲν Ψυλλοτοξόται ἐπὶ ψυλλῶν μεγάλων ἱππάζονται, ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν ἔχουσι · μέγεθος δὲ τῶν ψυλλῶν ὅσον δώδεκα ἐλέφαντες · οἱ δὲ Ἀνεμοδρόμοι πεζοὶ μὲν εἰσι, φέρονται δὲ ἐν τῷ ἀέρι ἄνευ πτερῶν · ὁ δὲ τρόπος τῆς φορᾶς τοιόσδε · χιτῶνας ποδήρεις ὑποζωσάμενοι κολπώσαντες αὐτοὺς τῷ ἀνέμῳ καθάπερ ἰστία φέρονται ὥσπερ τὰ σκάφη. τὰ πολλὰ δ' οἱ τοιοῦτοι ἐν ταῖς μάχαις πελτασταὶ εἰσιν. ἐλέγοντο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὴν Καπ-

παδοκίαν ἀστέρων ἤξειν Στρουθοβάλανοι μὲν
ἐπτακισμύριοι, Ἴππογέρανοι δὲ πεντακισχίλιοι.
τούτους ἐγὼ οὐκ ἐθεασάμην · οὐ γὰρ ἀφίκοντο.
διόπερ οὐδὲ γράψαι τὰς φύσεις αὐτῶν ἐτόλμησα
· τεράστια γὰρ καὶ ἄπιστα περὶ αὐτῶν ἐλέγοντο.
14. αὕτη μὲν ἡ τοῦ Ἐνδυμίωνος δύναμις ἦν.
σκευὴ δὲ πάντων ἡ αὕτη · κράνη μὲν ἀπὸ τῶν
κυάμων · μεγάλοι γὰρ παρ' αὐτοῖς οἱ κύαμοι καὶ
καρτεροί · θώρακες δὲ φολιδωτοὶ πάντες θέρμινοι ·
τὰ γὰρ λέπη τῶν θέρμων συρράπτοντες ποιοῦνται
θώρακας · ἄρρηκτον δ' ἐκεῖ γίγνεται τοῦ θέρμου
τὸ λέπος ὥσπερ κέρας · ἀσπίδες δὲ καὶ ξίφη οἷα
τὰ Ἑλληνικά. 15. ἐπειδὴ δὲ καιρὸς ἦν, ἐτάξαντο
ᾧδε · τὸ μὲν δεξιὸν κέρας εἶχον οἱ Ἴππόγυπτοι
καὶ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀρίστους περὶ αὐτὸν ἔχων
· καὶ ἡμεῖς ἐν τούτοις ἤμεν · τὸ δὲ εὐώνυμον
οἱ Λαχανόπτεροι · τὸ δὲ μέσον οἱ σύμμαχοι ὡς
ἕκαστοι. τὸ δὲ πεζὸν ἦσαν μὲν ἀμφὶ τὰς ἐξακισ-
χιλίας μυριάδας. ἐτάχθησαν δὲ οὕτως · ἀράχναι
παρ' αὐτοῖς πολλοὶ καὶ μεγάλοι γίνονται πολὺ
τῶν Κυκλάδων νήσων ἕκαστος μείζων. τούτοις
προσέταξε διυφῆναι τὸν μεταξὺ τῆς Σελήνης καὶ

τοῦ Ἑωσφόρου ἀέρα. ὥς δὲ τάχιστα ἐξεργάσαντο καὶ πεδίον ἐποίησαν, ἐπὶ τούτου παρέταξε τὸ πεζόν · ἤγειτο δὲ αὐτῶν Νυκτερίων ὁ Εὐδιάν-ακτος τρίτος αὐτός. 16. τῶν δὲ πολεμίων τὸ μὲν εὐώνυμον εἶχον οἱ Ἴππομύρμηκες καὶ ἐν αὐτοῖς ὁ Φαέθων · θηρία δὲ ἐστί μέγιστα, ὑπόπτερα, τοῖς παρ' ἡμῖν μύρμηξι προσεοικότα πλὴν τοῦ μεγέθους · ὁ γὰρ μέγιστος αὐτῶν καὶ δίπλεθρος ἦν. ἐμάχοντο δὲ οὐ μόνον οἱ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μάλιστα τοῖς κέρασιν · ἐλέγοντο δὲ οὗτοι εἶναι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας. ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ αὐτῶν ἐτάχθησαν οἱ Ἀεροκώνωπες, ὄντες καὶ οὗτοι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας, πάντες τοξόται κώνωψι μεγάλοις ἐποχούμενοι · μετὰ δὲ τούτους οἱ Ἀεροκάρδακες, ψιλοὶ τε ὄντες καὶ πεζοί, πλὴν μάχιμοί γε καὶ οὗτοι · πόρρωθεν γὰρ ἐσφενδόνων ῥαφανίδας ὑπερμεγέθεις, καὶ ὁ βληθεὶς οὐδ' ἐπ' ὀλίγον ἀντέχειν ἠδύνατο, ἀπέθνησκε δέ, δυσωδίας τινὸς τῷ τραύματι ἐγγινομένης · ἐλέγοντο δὲ χρίειν τὰ βέλη μαλάχης ἰῶ. ἐχόμενοι δὲ αὐτῶν ἐτάχθησαν οἱ Καυλομύκητες, ὅπλῃται ὄντες καὶ ἀγχέμαχοι τὸ πλῆθος μύριοι · ἐκλήθησαν δὲ Καυ-

The background of the page is a stylized illustration of a classical interior. On the right, a tall column is wrapped in a blue and white zigzag pattern. To the left of the column, there are murals on the wall depicting figures in dynamic poses. The overall color palette is warm, with oranges, yellows, and browns, accented by the cool blues of the column and the text area.

λομύκητες, ὅτι ἀσπίσι μὲν μυκητίναις ἐχρώντο, δόρασι δὲ καυλίνοις τοῖς ἀπὸ τῶν ἀσπαράγων. πλησίον δὲ αὐτῶν οἱ Κυνοβάλανοι ἔστησαν, οὓς ἔπεμψαν αὐτῷ οἱ τὸν Σείριον κατοικοῦντες, πεντακισχίλιοι καὶ οὗτοι, ἄνδρες κυνοπρόσωποι ἐπὶ βαλάνων πτερωτῶν μαχόμενοι. ἐλέγοντο δὲ κάκείνων ὑστερίζειν τῶν συμμάχων οὓς τε ἀπὸ τοῦ Γαλαξίου μετεπέμπετο σφενδονήτας καὶ οἱ Νεφελοκένταυροι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν τῆς μάχης ἤδη κεκριμένης ἀφίκοντο, ὥς μήποτε ὠφελον· οἱ σφενδονῆται δὲ οὐδὲ ὅλως παρεγένοντο, διόπερ φασὶν αὐτοῖς ὕστερον ὀργισθέντα τὸν Φαέθοντα πυρπολῆσαι τὴν χώραν. τοιαύτη μὲν καὶ ὁ Φαέθων ἐπήει παρασκευῇ. 17. συμμίζαντες δὲ ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἦρθη καὶ ὠγκήσαντο ἑκατέρων οἱ ὄνοι — τούτοις γὰρ ἀντὶ σαλπιγκτῶν χρῶνται — ἐμάχοντο. καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον τῶν Ἑλιωτῶν αὐτίκα ἔφυγον οὐδ' εἰς χεῖρας δεξάμενοι τοὺς Ἴππογύπους, καὶ ἡμεῖς εἰπόμεθα κτείνοντες· τὸ δεξιὸν δὲ αὐτῶν ἐκράτει τοῦ ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ εὐωνύμου, καὶ ἐπεξῆλθον οἱ Ἀεροκῶνωπες διώκοντες ἄχρι πρὸς τοὺς πεζοὺς. ἐνταῦθα δὲ

κάκείνων ἐπιβοηθούντων ἔφυγον ἐγκλίναντες,
καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἦσθοντο τοὺς ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ
σφῶν νενικημένους. τῆς δὲ τροπῆς λαμπρᾶς γε-
γεννημένης πολλοὶ μὲν ζῶντες ἠλίσκοντο, πολλοὶ
δὲ καὶ ἀνηροῦντο, καὶ τὸ αἶμα ἔρρει πολὺ μὲν
ἐπὶ τῶν νεφῶν, ὥστε αὐτὰ βάπτεσθαι καὶ ἐρυθρὰ
φαίνεσθαι, οἷα παρ' ἡμῖν δυομένου τοῦ ἡλίου
φαίνεται, πολὺ δὲ καὶ εἰς τὴν γῆν κατέσταζεν,
ὥστε με εἰκάζειν, μὴ ἄρα τοιούτου τινὸς καὶ
πάλαι ἄνω γενομένου Ὅμηρος ὑπέλαβεν αἵματι
ῥῶσαι τὸν Δία ἐπὶ τῷ τοῦ Σαρπηδόνος θανάτῳ. 18.
ἀναστρέψαντες δὲ ἀπὸ τῆς διώξεως δύο τρόπαια
ἐστήσαμεν, τὸ μὲν ἐπὶ τῶν ἀραχνίων τῆς πε-
ζομαχίας, τὸ δὲ τῆς ἀερομαχίας ἐπὶ τῶν νεφῶν.
ἄρτι δὲ τούτων γιγνομένων ἠγγέλλοντο ὑπὸ τῶν
σκοπῶν οἱ Νεφελοκένταυροι προσελαύνοντες,
οὓς ἔδει πρὸ τῆς μάχης ἐλθεῖν τῷ Φαέθοντι. καὶ
δὴ ἐφαίνοντο προσιόντες, θέαμα παραδοξότατον,
ἐξ ἵππων πτερωτῶν καὶ ἀνθρώπων συγκεείμενοι
· μέγεθος δὲ τῶν μὲν ἀνθρώπων ὅσον τοῦ Ῥο-
δίων κολοσσοῦ ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ ἄνω, τῶν δὲ
ἵππων ὅσον νεῶς μεγάλης φορτίδος. τὸ μέντοι

πλήθος αὐτῶν οὐκ ἀνέγραψα, μή τῳ καὶ ἄπιστον
δόξῃ, τοσοῦτον ἦν. ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν ὁ ἐκ τοῦ
Ζωδιακοῦ τοξότης. ἐπεὶ δὲ ἤσθοντο τοὺς φίλους
νενικημένους, ἐπὶ μὲν τὸν Φαέθοντα ἔπεμπον
ἀγγελίαν αὖθις ἐπιέναι, αὐτοὶ δὲ διαταξάμενοι
τεταραγμένοι ἐπιπίπτουσι τοῖς Σελήνιταις,
ἀτάκτοις περὶ τὴν δίωξιν καὶ τὰ λάφυρα διес-
κεδασμένοις · καὶ πάντας μὲν τρέπουσιν, αὐτὸν
δὲ τὸν βασιλέα καταδιώκουσι πρὸς τὴν πόλιν
καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων αὐτοῦ κτείνουσιν ·
ἀνέσπασαν δὲ καὶ τὰ τρόπαια καὶ κατέδραμον
ἅπαν τὸ ὑπὸ τῶν ἀραχνῶν πεδῖον ὑφασμένον, ἐμὲ
δὲ καὶ δύο τινὰς τῶν ἐταίρων ἐζώγησαν. ἤδη
δὲ παρῆν καὶ ὁ Φαέθων καὶ ἄλλα αὖθις τρόπαια
ὑπ' ἐκείνων ἵστατο. ἡμεῖς μὲν οὖν ἀπηγόμεθα ἐς
τὸν Ἥλιον αὐθημερὸν τῷ χεῖρι ὀπίσω δεθέντες
ἀραχνίου ἀποκόμματι. 19. οἱ δὲ πολιορκεῖν μὲν
οὐκ ἔγνωσαν τὴν πόλιν, ἀναστρέψαντες δὲ τὸ
μεταξὺ τοῦ ἀέρος ἀπετείχιζον, ὥστε μηκέτι
τὰς αὐγὰς ἀπὸ τοῦ Ἥλιου πρὸς τὴν Σελήνην
διήκειν. τὸ δὲ τεῖχος ἦν διπλοῦν, νεφελωτόν ·
ὥστε σαφὴς ἔκλειψις τῆς Σελήνης ἐγεγόνει καὶ

νυκτὶ διηνεκεῖ πᾶσα κατείχετο. πιεζόμενος δὲ τούτοις ὁ Ἐνδυμίων πέμψας ἰκέτευε καθαιρεῖν τὸ οἰκοδόμημα καὶ μὴ σφᾶς περιορᾶν ἐν σκότῳ βιοτεύοντας, ὑπισχνεῖτο δὲ καὶ φόρους τελέσειν καὶ σύμμαχος ἔσσεσθαι καὶ μηκέτι πολεμήσειν, καὶ ὁμήρους ἐπὶ τούτοις δοῦναι ἤθελεν. οἱ δὲ περὶ τὸν Φαέθοντα γενομένης δις ἐκκλησίας τῇ προτεραίᾳ μὲν οὐδὲν παρέλυσαν τῆς ὀργῆς, τῇ ὑστεραίᾳ δὲ μετέγνωσαν, καὶ ἐγένετο ἡ εἰρήνη ἐπὶ τούτοις. 20. „κατὰ τὰδε συνθήκας ἐποίησαντο οἱ Ἡλιῶται καὶ οἱ σύμμαχοι πρὸς Σεληνίτας καὶ τοὺς συμμάχους, ἐπὶ τῷ καταλῦσαι μὲν τοὺς Ἡλιώτας τὸ διατείχισμα καὶ μηκέτι ἐς τὴν Σελήνην ἐσβάλλειν, ἀποδοῦναι δὲ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ῥητοῦ ἕκαστον χρήματος, τοὺς δὲ Σεληνίτας ἀφεῖναι μὲν αὐτονόμους τοὺς γε ἄλλους ἀστέρας, ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς Ἡλιώταις, συμμαχεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων, ἣν τις ἐπίη · φόρον δὲ ὑποτελεῖν ἑκάστου ἔτους τὸν βασιλέα τῶν Σεληνιτῶν τῷ βασιλεῖ τῶν Ἡλιωτῶν δρόσου ἀμφορέας μυρίους, καὶ ὁμήρους δὲ σφῶν αὐτῶν δοῦναι μυρίους, τὴν δὲ ἀποικίαν τὴν ἐς τὸν Ἐωσφόρον κοινὴν ποιεῖς-

θαι καὶ μετέχειν τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον .
ἐγγράψαι δὲ τὰς συνθήκας στήλῃ ἡλεκτρίνῃ καὶ
ἀναστῆσαι ἐν μέσῳ τῷ ἀέρι ἐπὶ τοῖς μεθορίοις.
ᾤμωσαν δὲ Ἑλιωτῶν μὲν Πυρωνίδης καὶ Θερίτης
καὶ Φλόγιος, Σεληνιτῶν δὲ Νύκτωρ καὶ Μήνιος
καὶ Πολυλαμπής.“ 21. τοιαύτη μὲν ἡ εἰρήνη
ἐγένετο . εὐθὺς δὲ τὸ τεῖχος καθηρεῖτο καὶ ἡμᾶς
τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέδοσαν. ἐπεὶ δὲ ἀφικόμεθα
ἐς τὴν Σελήνην, ὑπηντίαζον ἡμᾶς καὶ ἡσπάζοντο
μετὰ δακρύων οἱ τε ἑταῖροι καὶ ὁ Ἐνδυμίων
αὐτός. καὶ ὁ μὲν ἡξίου μείναι τε παρ’ αὐτῷ καὶ
κοινωνεῖν τῆς ἀποικίας ὑπισχνούμενος δώσειν
πρὸς γάμον τὸν ἑαυτοῦ παῖδα . γυναῖκες γὰρ οὐκ
εἰσὶ παρ’ αὐτοῖς. ἐγὼ δὲ οὐδαμῶς ἐπειθόμην, ἀλλ’
ἡξίου ἀποπεμφθῆναι κάτω ἐς τὴν θάλατταν. ὥς
δὲ ἔγνω ἀδύνατον ὄν πείθειν, ἀποπέμπει ἡμᾶς
ἐστιάσας ἑπτὰ ἡμέρας. 22. ἃ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ
διατρίβων ἐν τῇ Σελήνῃ κατενόησα καινὰ καὶ
παράδοξα, ταῦτα βούλομαι εἰπεῖν. πρῶτα μὲν
τὸ μὴ ἐκ γυναικῶν γεννᾶσθαι αὐτούς, ἀλλ’ ἀπὸ
τῶν ἀρρένων . γάμοις γὰρ τοῖς ἄρρεσι χρῶνται
καὶ οὐδὲ ὄνομα γυναικὸς ὅλως ἴσασι. μέχρι μὲν

οὖν πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν γαμεῖται ἕκαστος, ἀπὸ δὲ τούτων γαμεῖ αὐτός · κύουσι δὲ οὐκ ἐν τῇ νηδύϊ, ἀλλ' ἐν ταῖς γαστροκνημίαις · ἐπειδὴν γὰρ συλλάβῃ τὸ ἔμβρυον, παχύνεται ἡ κνήμη, καὶ χρόνῳ ὕστερον ἀνατεμόντες ἐξάγουσι νεκρά, ἐκθέντες δὲ αὐτὰ πρὸς τὸν ἄνεμον κεχηνότα ζωοποιούσι. δοκεῖ δέ μοι καὶ ἐς τοὺς Ἕλληνας ἐκείθεν ἦκειν τῆς γαστροκνημίας τοῦνομα, ὅτι παρ' ἐκείνοις ἀντὶ γαστρὸς κυοφορεῖ. μείζον δὲ τούτου ἄλλο διηγῆσομαι. γένος ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων οἱ καλούμενοι Δενδρίται, γίνεται δὲ τὸν τρόπον τοῦτον · ὄρχιν ἀνθρώπου τὸν δεξιὸν ἀποτεμόντες ἐν γῇ φυτεύουσιν, ἐκ δὲ αὐτοῦ δένδρον ἀναφύεται μέγιστον, σάρκινον, οἷον φαλλός · ἔχει δὲ καὶ κλάδους καὶ φύλλα · ὁ δὲ καρπός ἐστι βάλανοι πηχυαῖαι τὸ μέγεθος. ἐπειδὴν οὖν πεπανθῶσι, τρυγῆσαντες αὐτὰς ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους. αἰδοῖα μέντοι πρόσθετα ἔχουσιν οἱ μὲν ἐλεφάντινα, οἱ δὲ πένητες αὐτῶν ξύλινα, καὶ διὰ τούτων ὀχεύουσι καὶ πλησιάζουσι τοῖς γαμέταις τοῖς ἑαυτῶν. 23. ἐπειδὴν δὲ γηράσῃ ὁ ἄνθρωπος, οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ὥσπερ ὁ καπνὸς

διαλυόμενος ἀήρ γίνεται. τροφή δὲ πᾶσιν ἡ αὐτή
· ἐπειδὴν γὰρ πῦρ ἀνακαύσῃσι, βατράχους ὁπ-
τῶσιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων · πολλοὶ δὲ παρ' αὐτοῖς
εἰσιν ἐν τῷ ἀέρι πετόμενοι · ὁπτωμένων δὲ περι-
καθεζόμενοι ὥσπερ δὴ περὶ τράπεζαν λάπτουσι
τὸν ἀναθυμιώμενον καπνὸν καὶ εὐωχοῦνται. σίτῳ
μὲν δὴ τρέφονται τοιοῦτῳ · ποτὸν δὲ αὐτοῖς ἐστὶν
ἀήρ ἀποθλιβόμενος ἐς κύλινκας ὑγρὸν ἀνιείς ὥσπερ
δρόσον. οὐ μὲν ἀπουροῦσί γε καὶ ἀφοδεύουσιν,
ἀλλ' οὐδὲ τέτρηνται ἤπερ ἡμεῖς · ἀλλ' οὐδὲ τὴν
συνουσίαν οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἔδραις παρέχουσιν,
ἀλλ' ἐν ταῖς ἰγνύσιν ὑπὲρ τὴν γαστροκνημίαν ·
ἐκεῖ γὰρ εἰσι τετρημένοι. καλὸς δὲ νομίζεται παρ'
αὐτοῖς ἢν πού τις φαλακρὸς καὶ ἄκομος ἦ, τοὺς δὲ
κομήτας καὶ μυσάττονται. ἐπὶ δὲ τῶν κομητῶν
ἀστέρων τούναντίον τοὺς κομήτας νομίζουσι
καλοῦς · ἐπεδήμουν γὰρ τινες, οἳ καὶ περὶ ἐκείνων
διηγοῦντο. καὶ μὲν καὶ γένεια φύουσι μικρὸν
ὑπὲρ τὰ γόνατα. καὶ ὄνυχας ἐν τοῖς ποσὶν οὐκ
ἔχουσιν, ἀλλὰ πάντες εἰσὶ μονοδάκτυλοι. ὑπὲρ
δὲ τὰς πυγὰς ἐκάστω αὐτῶν κράμβη ἐκπέφυκε
μακρὰ ὥσπερ οὐρά, θάλλουσα ἐς ἀεὶ καὶ ὑπτίου

ἀναπίπτοντος οὐ κατακλωμένη. 24. ἀπομύττονται δὲ μέλι δριμύτατον · κἄπειδ' ἢ πονῶσιν ἢ γυμνάζονται, γάλακτι πᾶν τὸ σῶμα ἰδρῶσιν, ὥστε καὶ τυροὺς ἀπ' αὐτοῦ πήγνυσθαι, ὀλίγον τοῦ μέλιτος ἐπιστάξαντες · ἔλαιον δὲ ποιοῦνται ἀπὸ τῶν κρομμύων πάνυ λιπαρόν τε καὶ εὐώδες ὥσπερ μύρον. ἀμπέλους δὲ πολλὰς ἔχουσιν ὑδροφόρους · αἱ γὰρ ῥᾶγες τῶν βοτρύων εἰσὶν ὥσπερ χάλαζα, καὶ μοι δοκεῖ ἐπειδὴν ἐμπεσὼν ἄνεμος διασείσῃ τὰς ἀμπέλους ἐκείνας, τότε πρὸς ἡμᾶς καταπίπτει ἢ χάλαζα διαρραγόντων τῶν βοτρύων. τῇ μέντοι γε γαστρὶ ὅσα πῆρα χρῶνται τιθέντες ἐν αὐτῇ ὅσων δέονται · ἀνοικτὴ γὰρ αὐτοῖς αὕτη καὶ πάλιν κλειστή ἐστίν · ἔντερον δὲ οὐδὲ ἥπαρ ἐν αὐτῇ φαίνεται ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι δασεῖα πᾶσα ἔντοσθεν καὶ λάσιός ἐστιν, ὥστε καὶ τὰ νεογνά, ἐπειδὴν ῥιγῶσιν, ἐς ταύτην ὑποδύεται. 25. ἐσθὴς δὲ τοῖς μὲν πλουσίοις ὑαλίνῃ μαλθακῇ, τοῖς πένησι δὲ χαλκῇ ὑφαντῇ · πολὺχαλκα γὰρ τὰ ἐκεῖ χωρία καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὕδατι ὑποβρέξαντες ὥσπερ τὰ ἔρια. περὶ μέντοι τῶν ὀφθαλμῶν, οἷους ἔχουσιν, ὁκνῶ μὲν εἰπεῖν, μή

τίς με νομίσῃ ψεύδεσθαι διὰ τὸ ἄπιστον τοῦ λόγου. ὅμως δὲ καὶ τοῦτο ἐρῶ · τοὺς ὀφθαλμοὺς περιαιρετοὺς ἔχουσι, καὶ ὁ βουλόμενος ἐξελὼν τοὺς αὐτοῦ τυφλώττει ἔστ' ἂν δεηθῇ ἰδεῖν · οὕτω δ' ἐνθέμενος ὄρᾳ · καὶ πολλοὶ τοὺς σφετέρους ἀπολέσαντες παρ' ἄλλων χρησάμενοι ὀρώσιν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ πολλοὺς ἀποθέτους ἔχουσιν, οἱ πλούσιοι. τὰ ὦτα δὲ πλατάνων φύλλα ἐστὶν αὐτοῖς πλήν γε τοῖς ἀπὸ τῶν βαλάνων · ἐκεῖνοι γὰρ μόνοι ξύλινα ἔχουσι. 26. καὶ μὴν καὶ ἄλλο θαῦμα ἐν τοῖς βασιλείοις ἐθεασάμην · κάτοπτρον μέγιστον κεῖται ὑπὲρ φρέατος οὐ πάνυ βαθέος. ἂν μὲν οὖν ἐς τὸ φρέαρ καταβῇ τις, ἀκούει πάντων τῶν παρ' ἡμῖν ἐν τῇ γῇ λεγομένων, ἐὰν δὲ ἐς τὸ κάτοπτρον ἀποβλέψῃ, πάσας μὲν πόλεις, πάντα δὲ ἔθνη ὄρᾳ ὥσπερ ἐφ'esτώς ἐκάστοις · τότε καὶ τοὺς οἰκείους ἐγὼ ἐθεασάμην καὶ πᾶσαν τὴν πατρίδα, εἰ δὲ κάκεῖνοι ἐμὲ ἐώρων, οὐκ ἔχω τὸ ἀσφαλὲς εἰπεῖν. ὅστις δὲ ταῦτα μὴ πιστεύει οὕτως ἔχειν, ἂν ποτε καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε ἀφίκηται, εἴσεται ὡς ἀληθῆ λέγω. 27. τότε δ' οὖν ἀσπασάμενοι τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἐμβάντες ἀνήχθη-

μεν · ἐμοὶ δὲ καὶ δῶρα ἔδωκεν ὁ Ἐνδυμίων, δύο μὲν τῶν ὑαλίνων χιτῶνων, πέντε δὲ χαλκοῦς, καὶ πανοπλίαν θερμίνην, ἃ πάντα ἐν τῷ κήτει κατέλιπον. συνέπεμψε δὲ ἡμῖν καὶ Ἴππογύπους χιλίους παραπέμψοντας ἄχρι σταδίων πεντακοσίων. 28. ἐν δὲ τῷ παράπλῳ πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας χώρας παρημείψαμεν, προσέσχομεν δὲ καὶ τῷ Ἑωσφόρῳ ἄρτι συνοικιζομένῳ καὶ ἀποβάντες ὑδρευσάμεθα. ἐμβάντες δὲ εἰς τὸν Ζωδιακὸν ἐν ἀριστερᾷ παρήειμεν τὸν ἥλιον ἐν χρῶ τὴν γῆν παραπλέοντες · οὐ γὰρ ἀπέβημεν καίτοι πολλὰ τῶν ἐταίρων ἐπιθυμούντων, ἀλλ' ὁ ἄνεμος οὐκ ἐφῆκεν. ἐθεώμεθα μέντοι τὴν χώραν εὐθαλή τε καὶ πόσιον καὶ εὐυδρον καὶ πολλῶν ἀγαθῶν μεστήν. ἰδόντες δὲ ἡμᾶς οἱ Νεφελοκένταυροι, μισθοφοροῦντες [παρὰ] τῷ Φαέθοντι, ἐπέπτησαν ἐπὶ τὴν ναῦν καὶ μαθόντες ἐνσπόνδους ἀνεχώρησαν. 29. ἤδη δὲ καὶ οἱ Ἴππόγυποι ἀπεληλύθεσαν · πλεύσαντες δὲ τὴν ἐπιούσαν νύκτα καὶ ἡμέραν περὶ ἐσπέραν ἀφικόμεθα εἰς τὴν Λυχνόπολιν καλουμένην ἥδη τὸν κάτω πλοῦν διώκοντες. ἡ δὲ πόλις αὕτη κεῖται μετὰ τοῦ Πλειάδων καὶ

τοῦ Ὑάδων ἀέρος, ταπεινότερα μέντοι πολὺ τοῦ Ζωδιακοῦ. ἀποβάντες δὲ ἄνθρωπον μὲν οὐδένα εὔρομεν, λύχνους δὲ πολλοὺς περιθέοντας καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ περὶ τὸν λιμένα διατρίβοντας, τοὺς μὲν μικροὺς καὶ ὥσπερ εἰπεῖν πένητας, ὀλίγους δὲ τῶν μεγάλων καὶ δυνατῶν πάνυ λαμπροὺς καὶ περιφανεῖς. οἰκῆσεις δὲ αὐτοῖς καὶ λυχνεῶνες ἰδίᾳ ἐκάστω πεποίηντο, καὶ αὐτοὶ ὀνόματα εἶχον, ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι, καὶ φωνὴν προῖεμένων ἠκούομεν, καὶ οὐδὲν ἡμᾶς ἠδίκουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν · ἡμεῖς δὲ ὁμῶς ἐφοβούμεθα, καὶ οὔτε δειπνῆσαι οὔτε ὑπνώσαι τις ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρχεῖα δὲ αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῇ πόλει πεποίηται, ἔνθα ὁ ἄρχων αὐτῶν διὰ νυκτὸς ὅλης κάθηται ὀνομαστὶ καλῶν ἕκαστον · ὃς δ' ἂν μὴ ὑπακούσῃ, καταδικάζεται ἀποθανεῖν ὡς λιπὼν τὴν τάξιν · ὃ δὲ θάνατός ἐστι σβεσθῆναι. παρυστώτες δὲ ἡμεῖς ἐωρῶμεν τὰ γινόμενα καὶ ἠκούομεν ἅμα τῶν λύχνων ἀπολογουμένων καὶ τὰς αἰτίας λεγόντων δι' ἃς ἐβράδυνον. ἔνθα καὶ τὸν ἡμέτερον λύχνον ἐγνώρισα καὶ προσειπὼν αὐτὸν περὶ τῶν κατ' οἶκον ἐπυνθανόμην ὅπως ἔχοιεν · ὃ δέ μοι ἅπαντα

ἐκεῖνα διηγῆσατο. τὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκείνην αὐτοῦ ἐμείναμεν, τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἄραντες ἐπλέομεν ἤδη πλησίον τῶν νεφῶν · ἐνθα δὴ καὶ τὴν Νεφελοκοκκυγίαν πόλιν ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν, οὐ μέντοι ἐπέβημεν αὐτῆς · οὐ γὰρ εἶα τὸ πνεῦμα βασιλεύειν μέντοι αὐτῶν ἐλέγετο Κόρωνος ὁ Κοττυφίωνος. καὶ ἐγὼ ἐμνήσθην Ἀριστοφάνους τοῦ ποιητοῦ, ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ ἀληθοῦς καὶ μάτην ἐφ' οἷς ἔγραψεν ἀπιστουμένου. τρίτῃ δὲ ἀπὸ ταύτης ἡμέρας καὶ τὸν ὠκεανὸν ἤδη σαφῶς ἐωρῶμεν, γῆν δὲ οὐδαμοῦ, πλήν γε τῶν ἐν τῷ ἀέρι · καὶ αὐταὶ δὲ πυρώδεις ἤδη καὶ ὑπεραυγεῖς ἐφαντάζοντο. τῇ δὲ τετάρτῃ περὶ μεσημβρίαν μαλακῶς ἐνδιδόντος τοῦ πνεύματος καὶ συνιζάνοντος ἐπὶ τὴν θάλατταν κατετέθημεν. 30. ὥς δὲ τοῦ ὕδατος ἐψαύσαμεν, θαυμασίως ὑπερηδόμεθα καὶ ὑπερεχαίρομεν καὶ πᾶσαν εὐφροσύνην ἐκ τῶν παρόντων ἐποιούμεθα καὶ ἀποβάντες ἐνηχόμεθα · καὶ γὰρ ἔτυχε γαλήνη οὔσα καὶ εὐσταθοῦν τὸ πέλαγος. ἔοικε δὲ ἀρχὴ κακῶν μειζόνων γίγνεσθαι πολλάκις ἢ πρὸς τὸ βέλτιον μεταβολή · καὶ γὰρ ἡμεῖς δύο μόνας ἡμέρας

ἐν εὐδία πλεύσαντες τῆς τρίτης ὑποφαινούσης
πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἄφνω ὀρώμεν θηρία
καὶ κήτη πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐν δὲ μέγιστον
ἀπάντων ὅσον σταδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων
τὸ μέγεθος · ἐπῆει δὲ κεχηνὸς καὶ πρὸ πολλοῦ
ταράττον τὴν θάλατταν ἀφρῶ τε περικλυζόμενον
καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκφαίνον πολὺ τῶν παρ' ἡμῖν
φαλλῶν ὑψηλοτέρους, ὅξεῖς δὲ πάντας ὥσπερ
σκόλοπας καὶ λευκοὺς ὥσπερ ἐλεφαντίνους. ἡμεῖς
μὲν οὖν τὸ ὕστατον ἀλλήλους προσειπόντες καὶ
περιβαλόντες ἐμένομεν · τὸ δὲ ἤδη παρῆν καὶ
ἀναρροφῆσαν ἡμᾶς αὐτῇ νηὶ κατέπιεν. οὐ μέντοι
ἔφθη συναράξει τοῖς ὁδοῦσιν, ἀλλὰ διὰ τῶν
ἄραιωμάτων ἡ ναῦς ἐς τὸ ἔσω διεξέπεσεν. 31. ἐπεὶ
δὲ ἔνδον ἦμεν, τὸ μὲν πρῶτον σκότος ἦν καὶ οὐδὲν
έωρώμεν, ὕστερον δὲ αὐτοῦ ἀναχανόντος εἶδομεν
κύτος μέγα καὶ πάντη πλατὺ καὶ ὑψηλόν, ἱκανὸν
μυριάνδρῳ πόλει ἐνοικεῖν. ἔκειντο δὲ ἐν μέσῳ καὶ
μικροὶ ἰχθύες καὶ ἄλλα πολλὰ θηρία συγκεκομμέ-
να καὶ πλοίων ἱστία καὶ ἄγκυραι καὶ ἀνθρώπων
ὀστέα καὶ φορτία, κατὰ μέσον δὲ καὶ γῆ καὶ λόφοι
ἦσαν, ἐμοὶ δοκεῖν, ἐκ τῆς ἰλῦος ἣν κατέπιε συνι-

ζάνουσα. ὕλη γοῦν ἐπ' αὐτῆς καὶ δένδρα παντοῖα ἐπεφύκει καὶ λάχανα ἐβεβλαστήκει καὶ ἐώκει πάντα ἐξεργασμένοις. περίμετρον δὲ τῆς γῆς στάδιοι διακόσιοι καὶ τετταράκοντα. ἦν δὲ ἰδεῖν καὶ ὄρνεα τὰ θαλάττια, λάρους καὶ ἄλκυόνας, ἐπὶ τῶν δένδρων νεοττεύοντα. 32. τότε μὲν οὖν ἐπὶ πολὺ ἐδακρύομεν, ὕστερον δὲ ἀναστήσαντες τοὺς ἐταίρους τὴν μὲν ναῦν ὑπεστηρίξαμεν, αὐτοὶ δὲ τὰ πυρεῖα συντρίψαντες καὶ ἀνακαύσαντες δείπνον ἐκ τῶν παρόντων ἐποιούμεθα. παρέκειτο δὲ ἄφθονα καὶ παντοδαπὰ κρέα τῶν ἰχθύων καὶ ὕδωρ ἔτι τὸ ἐκ τοῦ Ἑωσφόρου εἶχομεν. τῇ ἐπιούσῃ δὲ διαναστάντες, εἴ ποτε ἀναχάνοι τὸ κῆτος, ἐωρῶμεν ἄλλοτε μὲν γῆν, ἄλλοτε δὲ ὄρη, ἄλλοτε δὲ μόνον τὸν οὐρανόν, πολλάκις δὲ καὶ νήσους · καὶ γὰρ ἡσθανόμεθα φερομένου αὐτοῦ ὀξέως πρὸς πᾶν μέρος τῆς θαλάττης. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐθάδες τῇ διατριβῇ ἐγενόμεθα, λαβὼν ἐπτὰ τῶν ἐταίρων ἐβάδιζον ἐς τὴν ὕλην περισκοπήσασθαι τὰ πάντα βουλόμενος. οὐπὼ δὲ ὅλους πέντε διελθὼν σταδίους εὔρον ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὡς ἐδήλου ἢ ἐπιγραφή, καὶ μετ' οὐ πολὺ καὶ τάφους πολλοὺς

καὶ στήλας ἐπ' αὐτῶν πλησίον τε πηγὴν ὕδατος
διαυγοῦς, ἔτι δὲ καὶ κυνὸς ὕλακὴν ἠκούομεν καὶ
καπνὸς ἐφαίνετο πόρρωθεν καὶ τινα καὶ ἔπαυλιν
εἰκάζομεν. 33. σπουδῇ οὖν βαδίζοντες ἐφιστάμεθα
πρεσβύτῃ καὶ νεανίσκῳ μάλα προθύμως πρασιάν
τινα ἐργαζομένοις καὶ ὕδωρ ἀπὸ τῆς πηγῆς ἐπ'
αὐτὴν διοχετεύουσιν · ἡσθέντες οὖν ἅμα καὶ
φοβηθέντες ἔστημεν · κἀκεῖνοι δὲ ταῦτόν ἡμῖν
ὥς τὸ εἰκὸς παθόντες ἄναυδοι παρεστήκεσαν ·
χρόνῳ δὲ ὁ πρεσβύτης ἔφη, Τίνες ἄρα ὑμεῖς ἐστε,
ὦ ξένοι ; πότερον, ἔφη, τῶν ἐναλίων δαιμόνων ἢ
ἄνθρωποι δυστυχεῖς ἡμῖν παραπλήσιοι ; καὶ γὰρ
ἡμεῖς ἄνθρωποι ὄντες καὶ ἐν γῇ τραφέντες νῦν
θαλάττιοι γεγόναμεν καὶ συννηχόμεθα τῷ πε-
ριέχοντι τούτῳ θηρίῳ, οὐδ' ἂν πάσχομεν ἀκριβῶς
εἰδότες · τεθνάναι μὲν γὰρ εἰκάζομεν, ζῆν δὲ
πιστεύομεν. πρὸς ταῦτα κἀγὼ εἶπον · Καὶ ἡμεῖς
σοι ἄνθρωποι νεήλυδες, ὦ πάτερ, αὐτῷ σκάφει
πρώην καταποθέντες. προήλθομεν δὲ νῦν βουλό-
μενοι μαθεῖν τὰ ἐν τῇ ὕλῃ ὥς ἔχει · πολλὴ γάρ
τις καὶ λάσιος ἐφαίνετο. δαίμων δέ τις, ὥς ἔοικεν,
ἡμᾶς ἤγαγε σέ τε ὀψομένους καὶ εἰσομένους ὅτι

μη μόνοι ἐν τῷδε καθεύργμεθα τῷ θηρίῳ · ἀλλὰ φράσον γε ἡμῖν τὴν σαυτοῦ τύχην, ὅστις τε ὢν καὶ ὅπως δεῦρο εἰσῆλθες. ὁ δὲ οὐ πρότερον ἔφη ἔρεῖν οὐδὲ πεύσεσθαι παρ' ἡμῶν πρὶν ξενίων τῶν παρόντων μεταδοῦναι, καὶ λαβὼν ἡμᾶς ἤγεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν — ἐπεποιήτο δὲ αὐτάρκη καὶ στιβάδας ἐνωκοδόμητο καὶ τὰ ἄλλα ἐξήρτιστο — παραθείς δὲ ἡμῖν λάχανά τε καὶ ἀκρόδρυα καὶ ἰχθῦς, ἔτι δὲ καὶ οἶνον ἐγχέας, ἐπειδὴ ἱκανῶς ἐκορέσθημεν, ἐπυνθάνετο ἃ ἐπεπόνθειμεν · κἀγὼ πάντα ἐξῆς διηγησάμην, τόν τε χειμῶνα καὶ τὰ ἐν τῇ νήσῳ καὶ τὸν ἐν τῷ ἁέρι πλοῦν, καὶ τὸν πόλεμον, καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῆς ἐς τὸ κῆτος καταδύσεως.

34. ὁ δὲ ὑπερθαυμάσας καὶ αὐτὸς ἐν μέρει τὰ καθ' ἑαυτὸν διεξήκει λέγων, Τὸ μὲν γένος εἰμὶ, ὦ ξένοι, Κύπριος, ὁρμηθεὶς δὲ κατ' ἐμπορίαν ἀπὸ τῆς πατρίδος μετὰ παιδός, ὃν ὁράτε, καὶ ἄλλων πολλῶν οἰκετῶν ἔπλεον εἰς Ἰταλίαν ποικίλον φόρτον κομίζων ἐπὶ νεῷς μεγάλης, ἣν ἐπὶ στόματι τοῦ κήτους διαλελυμένην ἴσως ἐωράκατε. μέχρι μὲν οὖν Σικελίας εὐτυχῶς διεπλεύσαμεν · ἐκεῖθεν δὲ ἀρπασθέντες ἀνέμῳ σφοδρῷ τριταῖοι

ἔς τὸν ὠκεανὸν ἀπηνέχθημεν, ἔνθα τῷ κήτει
περιτυχόντες καὶ αὐτανδρὸι καταποθέντες δύο
ἡμεῖς μόνοι τῶν ἄλλων ἀποθανόντων ἐσώθημεν.
θάψαντες δὲ τοὺς ἐταίρους καὶ ναὸν τῷ Ποσειδῶνι
δειμάμενοι τουτονὶ τὸν βίον ζῶμεν, λάχανα μὲν
κηπεύοντες, ἰχθῦς δὲ σιτούμενοι καὶ ἀκρόδρουα.
πολλὴ δέ, ὥς ὁράτε, ἡ ὕλη, καὶ μὴν καὶ ἀμπέλους
ἔχει πολλὰς, ἀφ' ὧν ἡδιστος οἶνος γίγνεται .
καὶ τὴν πηγὴν δὲ ἴσως εἶδετε καλλίστου καὶ
ψυχροτάτου ὕδατος. εὐνὴν δὲ ἀπὸ τῶν φύλλων
ποιούμεθα καὶ πῦρ ἄφθονον καίομεν καὶ ὄρνεα
δὲ θηρεύομεν τὰ εἰσπετόμενα καὶ ζώντας ἰχθῦς
ἀγρεύομεν ἐξιόντες ἐπὶ τὰ βραγχία τοῦ θηρίου,
ἔνθα καὶ λουόμεθα, ὁπότεν ἐπιθυμήσωμεν. καὶ
μὴν καὶ λίμνη οὐ πόρρω ἐστὶν ἄλμυρὰ σταδίων
εἴκοσι τὸ περίμετρον ἰχθῦς ἔχουσα παντοδαπούς,
ἐν ἧ καὶ νηρόμεθα καὶ πλέομεν ἐπὶ σκάφους
μικροῦ, ὃ ἐγὼ ἐναυπηγησάμην. ἔτη δὲ ἡμῖν
ἐστὶ τῆς καταπόσεως ταῦτα ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. 35.
καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἴσως φέρειν ἐδυνάμεθα, οἱ δὲ
γείτονες ἡμῶν καὶ πάροιχοι σφόδρα χαλεποὶ καὶ
βαρεῖς εἰσιν, ἄμικτοί τε ὄντες καὶ ἄγριοι. Ἡ

The background features a classical interior scene. On the right, a column with a blue and white zigzag pattern stands on a brown base. To the left, a decorative white frame with a pointed top and bottom contains the text. The background wall is decorated with colorful murals in shades of orange, red, and blue. The floor is a light brown color.

γάρ, ἔφην ἐγώ, καὶ ἄλλοι τινές εἰσιν ἐν τῷ κήτει
; Πολλοὶ μὲν, ἔφη, καὶ ἄξενοι καὶ τὰς μορφὰς
ἀλλόκοτοι · τὰ μὲν γὰρ ἐσπέρια καὶ οὐραῖα τῆς
ῥῆς Ταριχᾶνες οἰκοῦσιν, ἔθνος ἐγγελυωπὸν
καὶ караβοπρόσωπον, μάχιμον καὶ θρασὺ καὶ
ὠμοφάγον · τὰ δὲ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς κατὰ τὸν
δεξιὸν τοῖχον Τριτωνομένδητες, τὰ μὲν ἄνω
ἀνθρώποις ἐοικότες, τὰ δὲ κάτω τοῖς γαλεώταις,
ἦττον μέντοι ἄδικοί εἰσι τῶν ἄλλων · τὰ λαιὰ
δὲ Καρκινόχειρες καὶ Θυννοκέφαλοι συμμαχίαν
τε καὶ φιλίαν πρὸς ἑαυτοὺς πεποιημένοι · τὴν δὲ
μεσόγαιαν νέμονται Παγουρίδαι καὶ Ψηττόπο-
δες, γένος μάχιμον καὶ δρομικώτατον · τὰ ἐῷα
δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ στόματι τὰ μὲν πολλὰ ἔρημά
ἐστί προσκλυζόμενα τῇ θαλάττῃ. ὅμως δὲ ἐγώ
ταῦτα ἔχω φόρον τοῖς Ψηττόποσιν ὑποτελῶν
ἐκάστου ἔτους ὄστρεα πεντακόσια. 36. τοιαύτη
μὲν ἡ χώρα ἐστίν · ὑμᾶς δὲ χρὴ ὁρᾶν ὅπως δυ-
νησόμεθα τοσοῦτοις ἔθνεσι μάχεσθαι καὶ ὅπως
βιοτεύσομεν. Πόσοι δέ, ἔφην ἐγώ, πάντες οὗτοί
εἰσι ; Πλείους, ἔφη, τῶν χιλίων. Ὅπλα δὲ τίνα
ἐστὶν αὐτοῖς ; Οὐδέν, ἔφη, πλὴν τὰ ὀσῶ τῶν

ἰχθύων. Οὐκοῦν, ἔφην ἐγώ, ἄριστ' ἂν ἔχοι διὰ μάχης ἔλθειν αὐτοῖς ἅτε οὖσιν ἀνόπλοις αὐτοῦς γε ὠπλισμένους · εἰ γὰρ κρατήσομεν αὐτῶν, ἀδεῶς τὸν λοιπὸν βίον οἰκήσομεν. ἔδοξε ταῦτα, καὶ ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν παρεσκευαζόμεθα. αἰτία δὲ τοῦ πολέμου ἔμελλεν ἔσεσθαι τοῦ φόρου ἢ οὐκ ἀπόδοσις, ἥδη τῆς προθεσμίας ἐνεστῶσης. καὶ δὴ οἱ μὲν ἔπεμπον ἀπαιτοῦντες τὸν δασμὸν · ὁ δὲ ὑπεροπτικῶς ἀποκρινάμενος ἀπεδίωξε τοὺς ἀγγέλους. πρῶτοι οὖν οἱ Ψηττόποδες καὶ οἱ Παγουρίδαι χαλεπαίνοντες τῷ Σκινθάρῳ — τοῦτο γὰρ ἐκαλεῖτο — μετὰ πολλοῦ θορύβου ἐπήγесαν. 37. ἡμεῖς δὲ τὴν ἔφοδον ὑποπτεύοντες ἐξοπλισάμενοι ἀνεμένομεν, λόχον τινὰ προτάξαντες ἀνδρῶν πέντε καὶ εἴκοσιν · προεῖρητο δὲ τοῖς ἐν τῇ ἐνέδρᾳ, ἐπειδὴν ἴδωσι παρεληλυθότας τοὺς πολεμίους, ἐπανίστασθαι · καὶ οὕτως ἐποίησαν. ἐπαναστάντες γὰρ κατόπισθεν ἔκοπτον αὐτούς, καὶ ἡμεῖς δὲ καὶ αὐτοὶ πέντε καὶ εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν ὄντες — καὶ γὰρ ὁ Σκίνθαρος καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ συνεστρατεύοντο — ὑπηγτιάζομεν καὶ συμμίζαντες θυμῷ καὶ ῥώμῃ διεκινδυνεύομεν.

τέλος δὲ τροπὴν αὐτῶν ποιησάμενοι κατεδιώξαμεν ἄχρι πρὸς τοὺς φωλεοὺς. ἀπέθανον δὲ τῶν μὲν πολεμίων ἐβδομήκοντα καὶ ἑκατόν, ἡμῶν δὲ εἷς καὶ ὁ κυβερνήτης τρίγλης πλευρᾷ διαπαρεῖς τὸ μετάφρενον. 38. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ἐπηυλισάμεθα τῇ μάχῃ καὶ τρόπαιον ἐστήσαμεν ῥάχιν ξηρὰν δελφίνοσ ἀναπήξαντες. τῇ ὑστεραίᾳ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι αἰσθόμενοι παρήσαν, τὸ μὲν δεξιὸν κέρασ ἔχοντες οἱ Ταριχᾶνες — ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Πήλαμος — τὸ δὲ εὐώνυμον οἱ Θυννοκέφαλοι, τὸ μέσον δὲ οἱ Καρκινόχειρες · οἱ γὰρ Τριτωνομένδητες τὴν ἡσυχίαν ἦγον οὐδετέροις συμμαχεῖν προαιρούμενοι. ἡμεῖς δὲ προαπαντήσαντες αὐτοῖς παρὰ τὸ Ποσειδώνιον συνεμίζαμεν πολλῇ βοῇ χρώμενοι. ἀντήχει δὲ τὸ κύτος ὥσπερ τὰ σπήλαια. τρεψάμενοι δ' αὐτοὺς ἄτε γυμνήτας ὄντας καὶ καταδιώξαντες ἐς τὴν ὕλην τὸ λοιπὸν ἐπεκρατοῦμεν τῆς γῆς. 39. καὶ μετ' οὐ πολὺ κήρυκας ἀποστείλαντες νεκροὺς τε ἀνηροῦντο καὶ περὶ φιλίας διελέγοντο · ἡμῖν δὲ οὐκ ἐδόκει σπένδεσθαι, ἀλλὰ τῇ ὑστεραίᾳ χωρήσαντες ἐπ' αὐτοὺς πάντας ἄρδην ἐξεκόψαμεν

πλήν τῶν Τριτωνομενδῆτων. οὗτοι δὲ ὡς εἶδον τὰ
γιγνόμενα, διαδράντες ἐκ τῶν βραγχίων ἀφῆκαν
αὐτοὺς ἐς τὴν θάλατταν. ἡμεῖς δὲ τὴν χώραν ἐπελ-
θόντες ἔρημον ἤδη οὔσαν τῶν πολεμίων τὸ λοιπὸν
ἀδεῶς κατωκοῦμεν τὰ πολλὰ γυμνασίοις τε καὶ
κυνηγεσίοις χρώμενοι καὶ ἀμπελουργοῦντες καὶ
τὸν καρπὸν συγκομιζόμενοι τὸν ἐκ τῶν δένδρων,
καὶ ὅλως ἐώκειμεν τοῖς ἐν δεσμωτηρίῳ μεγάλῳ
καὶ ἀφύκτῳ τρυφῶσι καὶ λελυμένοις. ἐνιαυτὸν
μὲν οὖν καὶ μῆνας ὀκτὼ τοῦτον διήγομεν τὸν
τρόπον. 40. τῷ δ' ἐνάτῳ μηνὶ πέμπτῃ ἱσταμένου
περὶ τὴν δευτέραν τοῦ στόματος ἀνοιξιν — ἅπαξ
γὰρ δὴ τοῦτο κατὰ τὴν ὥραν ἐκάστην ἐποίει τὸ
κῆτος, ὥστε ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀνοίξεις τεκμαίρεσθαι
τὰς ὥρας — περὶ οὖν τὴν δευτέραν, ὥσπερ ἔφην,
ἀνοιξιν, ἄφνω βοή τε πολλή καὶ θόρυβος ἠκούετο
καὶ ὥσπερ κελεύσματα καὶ εἰρεσίαι · ταραχθέντες
οὖν ἀνειρπύσαμεν ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ θηρίου
καὶ στάντες ἐνδοτέρῳ τῶν ὀδόντων καθεωρῶμεν
ἀπάντων ὧν ἐγὼ εἶδον θεαμάτων παραδοξότατον,
ἄνδρας μεγάλους ὅσον ἡμισταδιαίους τὰς ἡλικίας
ἐπὶ νήσων μεγάλων προσπλέοντας ὥσπερ τριη-

ρών. οἶδα μὲν οὖν ἀπίστοις ἐοικότα ἱστορήσων,
λέξω δὲ ὁμως.

Νῆσοι ἦσαν ἐπιμήκεις μὲν, οὐ πάνυ δὲ ὑψηλαί, ὅσον ἐκατὸν σταδίων ἐκάστη τὸ περίμετρον . ἐπὶ δὲ αὐτῶν ἔπλεον τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι καὶ ἐκατόν . τούτων δὲ οἱ μὲν παρ' ἐκάτερα τῆς νήσου καθήμενοι ἐφεξῆς ἐκωπηλάτουν κυπαρίττοις μεγάλαις αὐτοκλάδοις καὶ αὐτοκόμοις ὥσπερ ἐρετμοῖς, κατόπιν δὲ ἐπὶ τῆς πρύμνης, ὡς ἐδόκει, κυβερνήτης ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ εἰστήκει χάλκεον ἔχων πηδάλιον πεντασταδιαῖον τὸ μῆκος . ἐπὶ δὲ τῆς πρῶρας ὅσον τετταράκοντα ὦπλισμένοι αὐτῶν ἐμάχοντο πάντα ἐοικότες . ἀνθρώποις πλὴν τῆς κόμης . αὕτη δὲ πῦρ ἦν καὶ ἐκαίετο, ὥστε οὐδὲ κορύθων ἐδέοντο. ἀντὶ δὲ ἱστίων ὁ ἄνεμος ἐμπίπτων τῇ ὕλῃ πολλῇ οὕσῃ ἐν ἐκάστῃ ἐκόλπου τε αὐτὴν καὶ ἔφερε τὴν νήσον ἢ ἐθέλοι ὁ κυβερνήτης . κελευστής δὲ ἐφειστήκει αὐτοῖς καὶ πρὸς τὴν εἰρεσίαν ὀξέως ἐκινούντο ὥσπερ τὰ μακρὰ τῶν πλοίων. 41. τὸ μὲν οὖν πρῶτον δύο ἢ τρεῖς ἑωρῶμεν, ὕστερον δὲ ἐφάνησαν ὅσον ἑξακόσιοι, καὶ

διαστάντες ἐπολέμουν καὶ ἐναυμάχουν. πολλαὶ μὲν οὖν ἀντίπρωροι συνηράσσοντο ἀλλήλαις, πολλαὶ δὲ καὶ ἐμβληθεῖσαι κατεδύοντο, αἱ δὲ συμπλεκόμεναι καρτερῶς διηγωνίζοντο καὶ οὐ ῥα δίως ἀπελύνοντο · οἱ γὰρ ἐπὶ τῆς πρῶρας παρατεταγμένοι πᾶσαν ἐπεδείκνυντο προθυμίαν ἐπιβαίνοντες καὶ ἀναιροῦντες · ἐζώγει δὲ οὐδεὶς. ἀντὶ δὲ χειρῶν σιδηρῶν πολύποδας μεγάλους ἐκδεδεμένους ἀλλήλοις ἀπερρίπτουν, οἱ δὲ περιπλεκόμενοι τῇ ὕλῃ κατεῖχον αὐτὴν τὴν νῆσον. ἔβαλλον μέντοι καὶ ἐτίτρωσκον ὄστρεοις τε ἀμαξοπληθέσι καὶ σπόγγοις πλεθριαίοις. 42. ἤγειτο δὲ τῶν μὲν Αἰολοκένταυρος, τῶν δὲ Θαλασσοπότης · καὶ μάχη αὐτοῖς ἐγεγένητο, ὡς ἐδόκει, λείας ἔνεκα · ἐλέγετο γὰρ ὁ Θαλασσοπότης πολλὰς ἀγέλας δελφίνων τοῦ Αἰολοκενταύρου ἐληλακέναι, ὡς ἦν ἀκούειν ἐπικαλούντων ἀλλήλοις καὶ τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων ἐπιβωμένων. τέλος δὲ νικῶσιν οἱ τοῦ Αἰολοκενταύρου καὶ νήσους τῶν πολεμίων καταδύουσιν ἀμφὶ τὰς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ ἄλλας τρεῖς λαμβάνουσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ πρύμναν κρουσάμεναι

ἔφευγον. οἱ δὲ μέχρι τινὸς διώξαντες, ἐπειδὴ
ἑσπέρα ἦν, τραπόμενοι πρὸς τὰ ναυάγια τῶν
πλείστων ἐπεκράτησαν καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀνείλοντο
· καὶ γὰρ ἐκείνων κατέδυσαν νῆσοι οὐκ ἐλάττους
τῶν ὀγδοήκοντα. ἔστησαν δὲ καὶ τρόπαιον τῆς
νησομαχίας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ κήτους μίαν τῶν
πολεμίων νήσων ἀνασταυρώσαντες. ἐκείνην
μὲν οὖν τὴν νύκτα περὶ τὸ θηρίον ηὐλίσαντο
ἐξάψαντες αὐτοῦ τὰ ἀπόγεια καὶ ἐπ' ἀγκυρῶν
πλησίον ὀρμισάμενοι · καὶ γὰρ ἀγκύραις ἐχρῶντο
μεγάλαις, ὑαλίναις, καρτεραῖς. τῇ ὑστεραίᾳ
δὲ θύσαντες ἐπὶ τοῦ κήτους καὶ τοὺς οἰκείους
θάψαντες ἐπ' αὐτοῦ ἀπέπλεον ἠδόμενοι καὶ
ὥσπερ παιᾶνας ἄδοντες. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν
νησομαχίαν γενόμενα.

2 Λογος Δεύτερος

Ι. Τὸ δ' ἀπὸ τούτου μηκέτι φέρων ἐγὼ τὴν ἐν τῷ κήτει δίαιταν ἀχθόμενός τε τῇ μονῇ μηχανὴν τινα ἐζήτουν, δι' ἧς ἂν ἐξελθεῖν γένοιτο · καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἔδοξεν ἡμῖν διορύξασι κατὰ τὸν δεξιὸν τοῖχον ἀποδρᾶναι, καὶ ἀρξάμενοι διεκόπτομεν · ἐπειδὴ δὲ προελθόντες ὅσον πέντε σταδίου οὐδὲν ἠνύομεν, τοῦ μὲν ὀρύγματος ἐπαυσάμεθα, τὴν δὲ ὕλην καῦσαι διέγνωμεν · οὕτω γὰρ ἂν τὸ κῆτος ἀποθανεῖν · εἰ δὲ τοῦτο γένοιτο, ῥα δία ἔμελλεν ἡμῖν ἔσεσθαι ἡ ἔξοδος. ἀρξάμενοι οὖν ἀπὸ τῶν οὐραίων ἐκαίομεν, καὶ ἡμέρας μὲν ἑπτὰ καὶ ἵσας νύκτας ἀναισθήτως εἶχε τοῦ καύματος, ὀγδὴ δὲ καὶ ἐνάτῃ συνίεμεν αὐτοῦ νοσοῦντος · ἀργότερον γοῦν ἀνέχασκε, καὶ εἴ ποτε ἀναχάνοι, ταχὺ συνέμυε. δεκάτῃ δὲ καὶ ἐνδεκάτῃ τέλεον ἀπονενέκρωτο καὶ δυσῶδες ἦν · τῇ δωδεκάτῃ δὲ μόλις ἐνενοήσαμεν, ὥς, εἰ μὴ τις χανόντος αὐτοῦ ὑποστηρίξειε τοὺς γομφίους, ὥστε μηκέτι συγκλείσαι, κινδυνεύσομεν κατακλεισθέντες ἐν νεκρῷ αὐτῷ ἀπολέσθαι · οὕτω δὲ μεγάλους δοκοῖς τὸ στόμα διερείσαντες τὴν ναῦν ἐπεσκευάζομεν

ὔδωρ τε ὡς ἔνι πλείστον ἐμβαλλόμενοι καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια · κυβερνᾶν δ' ἔμελλεν ὁ Σκίνθαρος. τῇ δ' ἐπιούσῃ τὸ μὲν ἤδη ἐτεθνήκει. 2. ἡμεῖς δὲ ἀνελκύσαντες τὸ πλοῖον καὶ διὰ τῶν ἀραιωμάτων διαγαγόντες καὶ ἐκ τῶν ὁδόντων ἐξάψαντες ἡρέμα καθήκαμεν ἐς τὴν θάλατταν · ἐπαναβάντες δὲ ἐπὶ τὰ νῶτα καὶ θύσαντες τῷ Ποσειδῶνι αὐτοῦ παρὰ τὸ τρόπαιον ἡμέρας τε τρεῖς ἐπαυλισάμενοι — νηνεμία γὰρ ἦν — τῇ τετάρτῃ ἀπεπλεύσαμεν. ἔνθα δὴ πολλοῖς τῶν ἐκ τῆς ναυμαχίας νεκροῖς ἀπηντῶμεν καὶ προσωκέλλομεν, καὶ τὰ σώματα καταμετροῦντες ἐθαυμάζομεν. καὶ ἡμέρας μὲν τινας ἐπλέομεν εὐκράτῳ ἀέρι χρώμενοι, ἔπειτα βορέου σφοδροῦ πνεύσαντος μέγα κρύος ἐγένετο καὶ ὑπ' αὐτοῦ πᾶν ἐπάγη τὸ πέλαγος οὐκ ἐπιπολῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος ὅσον ἐπὶ τετρακοσίας ὀργυίας, ὥστε καὶ ἀποβάντας διαθεῖν ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου. ἐπιμένοντος δὲ τοῦ πνεύματος φέρειν οὐ δυνάμενοι τοιόνδε τι ἐπενοήσαμεν — ὁ δὲ τὴν γνώμην ἀποφηνάμενος ἦν Σκίνθαρος — σκάψαντες γὰρ ἐν τῷ ὕδατι σπήλαιον μέγιστον ἐν τούτῳ ἐμείναμεν ἡμέρας

τριάκοντα, πῦρ ἀνακαίοντες καὶ σιτούμενοι τοὺς ἰχθῦς · εὐρίσκομεν δὲ αὐτοὺς ἀνορύττοντες. ἐπειδὴ δὲ ἤδη ἐπέλιπε τὰ ἐπιτήδεια, προελθόντες καὶ τὴν ναῦν πεπηγυῖαν ἀνασπᾶσαντες καὶ πετάσαντες τὴν ὀθόνην ἐσυρόμεθα ὥσπερ πλέοντες λείως καὶ προσηνῶς ἐπὶ τοῦ πάγου διολισθαίνοντες. ἡμέρα δὲ πέμπτη ἄλεια τε ἤδη ἦν καὶ ὁ πάγος ἐλύετο καὶ ὕδωρ πάντα αὖθις ἐγίνετο. 3. πλεύσαντες οὖν ὅσον τριακοσίους σταδίους νήσω μικρᾷ καὶ ἐρήμῃ προσηνέχθημεν, ἀφ' ἧς ὕδωρ λαβόντες — ἐπελελοίπει γὰρ ἤδη — καὶ δύο ταύρους ἀγρίους κατατοξεύσαντες ἀπεπλεύσαμεν. οἱ δὲ ταῦροι οὔτοι τὰ κέρατα οὐκ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχον, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ ὁ Μῶμος ἡξίου. μετ' οὐ πολὺ δὲ εἰς πέλαγος ἐνεβαίνομεν, οὐχ ὕδατος, ἀλλὰ γάλακτος · καὶ νήσος ἐν αὐτῷ ἐφαίνετο λευκὴ πλήρης ἀμπέλων. ἦν δὲ ἡ νήσος τυρὸς μέγιστος, πάνυ συμπεπηγῶς, ὡς ὕστερον ἐμ- φαγόντες ἐμάθομεν, πέντε καὶ εἴκοσι σταδίων τὸ περίμετρον · αἱ δὲ ἄμπελοι βοτρυῶν πλήρεις, οὐ μέντοι οἶνον, ἀλλὰ γάλα ἐξ αὐτῶν ἀποθλίβοντες ἐπίνομεν. ἱερὸν δὲ ἐν μέσῃ τῇ νήσῳ ἀνωκοδόμητο

Γαλατείας τῆς Νηρηίδος, ὡς ἐδήλου τὸ ἐπίγραμμα. ὅσον δ' οὖν χρόνον ἐκεῖ ἐμείναμεν, ὄψον μὲν ἢ γῆ καὶ σιτίον ὑπῆρχε, ποτὸν δὲ τὸ γάλα τὸ ἐκ τῶν βοτρυῶν. βασιλεύειν δὲ τῶν χωρίων τούτων ἐλέγετο Τυρῶ ἢ Σαλμωνέως, μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀπαλλαγὴν ταύτην παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος λαβούσα τὴν τιμὴν. 4. μείναντες δὲ ἡμέρας ἐν τῇ νήσῳ πέντε τῇ ἕκτῃ ἐξωρμήσαμεν, αὔρας μὲν τινος παραπεμπούσης, λειοκύμονος δὲ οὔσης τῆς θαλάττης · τῇ ὁγδόῃ δὲ ἡμέρᾳ πλέοντες οὐκέτι διὰ τοῦ γάλακτος, ἀλλ' ἤδη ἐν ἀλμυρῷ καὶ κυανῷ ὕδατι, καθορώμεν ἀνθρώπους πολλοὺς ἐπὶ τοῦ πελάγους διαθέοντας, ἅπαντα ἡμῖν προσεικότας καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ μεγέθη, πλὴν τῶν ποδῶν μόνων · ταῦτα γὰρ φέλλινα εἶχον · ἀφ' οὗ δὴ οἶμαι καὶ ἐκαλοῦντο Φελλόποδες. ἐθαυμάζομεν οὖν ἰδόντες οὐ βαπτιζομένους, ἀλλ' ὑπερέχοντας τῶν κυμάτων καὶ ἀδεῶς ὁδοιποροῦντας. οἱ δὲ καὶ προσήεσαν καὶ ἡσπάζοντο ἡμᾶς Ἑλληνικῇ φωνῇ ἔλεγόν τε εἰς Φελλῶ τὴν αὐτῶν πατρίδα ἐπείγεσθαι · μέχρι μὲν οὖν τινος συνωδοιπόρουν ἡμῖν παραθέοντες, εἶτα ἀποτραπόμενοι τῆς ὁδοῦ

ἐβάδιζον εὐπλοῖαν ἡμῖν ἐπευξάμενοι. μετ' ὀλίγον δὲ πολλαὶ νῆσοι ἐφαίνοντο, πλησίον μὲν ἐξ ἀριστερῶν ἢ Φελλώ, εἰς ἣν ἐκεῖνοι ἔσπευδον, πόλις ἐπὶ μεγάλου καὶ στρογγύλου φελλοῦ κατοικουμένη · πόρρωθεν δὲ καὶ μᾶλλον ἐν δεξιᾷ πέντε μέγισται καὶ ὑψηλόταται, καὶ πῦρ πολὺ ἀπ' αὐτῶν ἀνεκαίετο. 5. κατὰ δὲ τὴν πρῶραν μία πλατεῖα καὶ ταπεινὴ, σταδίους ἐπέχουσα οὐκ ἐλάττους πεντακοσίων. ἤδη δὲ πλησίον τε ἤμεν καὶ θαυμαστή τις αὔρα περιέπνευσεν ἡμᾶς, ἡδεῖα καὶ εὐώδης, οἷαν φησὶν ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδοτος ἀπόζειν τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. οἷον γὰρ ἀπὸ ρόδων καὶ ναρκίσσων καὶ ὑακίνθων καὶ κρίνων καὶ ἴων, ἔτι δὲ μυρρίνης καὶ δάφνης καὶ ἀμπελάνθης, τοιοῦτον ἡμῖν τὸ ἡδὺ προσέβαλλεν. ἡσθέντες δὲ τῇ ὁσμῇ καὶ χρηστὰ ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίσαντες κατ' ὀλίγον ἤδη πλησίον τῆς νήσου ἐγινγόμεθα. ἔνθα δὲ καὶ καθεωρῶμεν λιμένας τε πολλοὺς περὶ πᾶσαν ἀκλύστους καὶ μεγάλους ποταμούς τε διαυγεῖς ἐξιόντας ἡρέμα ἐς τὴν θάλατταν, ἔτι δὲ λειμῶνας καὶ ὕλας καὶ ὄρνεα μουσικά, τὰ μὲν ἐπὶ τῶν ἡϊόνων ἄδοντα, πολλὰ δὲ

καὶ ἐπὶ τῶν κλάδων · ἄῤρ τε κοῦφος καὶ εὐπνους
περιεκέχυτο τὴν χώραν · καὶ αὖραι δέ τινες ἡδεῖαι
διαπνέουσai ἡρέμα τὴν ὕλην διεσάλευον, ὥστε
καὶ ἀπὸ τῶν κλάδων κινουμένων τερπνὰ καὶ συ-
νεχῇ μέλη ἀπεσυρίζετο ἑοικότα τοῖς ἐπ' ἐρημίας
αὐλήμασι τῶν πλαγίων αὐλῶν. καὶ μὴν καὶ βοή
σύμμικτος ἠκούετο ἄθρους, οὐ θορυβώδης, ἀλλ'
οἷα γένοιτ' ἂν ἐν συμποσίῳ, τῶν μὲν αὐλούντων,
τῶν δὲ ἐπαινούντων, ἐνίων δὲ κροτούντων πρὸς
αὐλὸν ἢ κιθάραν. 6. τούτοις ἅπασι κηλούμενοι
κατήχθημεν, ὀρμίσαντες δὲ τὴν ναῦν ἀπεβαίνο-
μεν τὸν Σκίνθαρον ἐν αὐτῇ καὶ δύο τῶν ἐταίρων
ἀπολιπόντες. προϊόντες δὲ διὰ λειμῶνος εὐανθοὺς
ἐντυγχάνομεν τοῖς φρουροῖς καὶ περιπόλοις, οἱ δὲ
δήσαντες ἡμᾶς ῥοδίνοις στεφάνοις — οὗτος γὰρ
μέγιστος παρ' αὐτοῖς δεσμός ἐστιν — ἀνήγον ὥς
τὸν ἄρχοντα, παρ' ὧν δὴ καθ' ὁδὸν ἠκούσαμεν ὥς
ἡ μὲν νῆσος εἶη τῶν Μακάρων προσαγορευομένη,
ἀρχὸς δὲ ὁ Κρῆς Ῥαδάμανθυς. καὶ δὴ ἀναχθέντες
ὥς αὐτὸν ἐν τάξει τῶν δικαζομένων ἔστημεν
τέταρτοι. 7. ἦν δὲ ἡ μὲν πρώτη δίκη περὶ Αἴαντος
τοῦ Τελαμῶνος, εἴτε χρὴ αὐτὸν συνεῖναι τοῖς

ἥρωσιν εἴτε καὶ μή · κατηγορεῖτο δὲ αὐτοῦ ὅτι
μεμήνηοι καὶ ἑαυτὸν ἀποκτάνοι. τέλος δὲ πολλῶν
ῥηθέντων ἔγνω ὁ Ῥαδάμανθυς, νῦν μὲν αὐτὸν
πιόμενον τοῦ ἐλλεβόρου παραδοθῆναι Ἴππο-
κράτει τῷ Κῳ ἱατρῷ, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντα
μετέχειν τοῦ συμποσίου. 8. δευτέρα δὲ ἦν κρίσις
ἐρωτική, Θησέως καὶ Μενελάου περὶ τῆς Ἑλένης
διαγωνιζομένων, ποτέρῳ χρή αὐτὴν συνοικεῖν.
καὶ ὁ Ῥαδάμανθυς ἐδίκασε Μενελάῳ συνεῖναι
αὐτὴν ἅτε καὶ τοσαῦτα πονήσαντι καὶ κινδυ-
νεύσαντι τοῦ γάμου ἕνεκα · καὶ γὰρ αὐτῷ τῷ Θησεῖ
καὶ ἄλλας εἶναι γυναῖκας τὴν τε Ἀμαζόνα καὶ
τὰς τοῦ Μίνως θυγατέρας. 9. τρίτη δ' ἐδικάσθη
περὶ προεδρίας Ἀλεξάνδρῳ τε τῷ Φιλίππου καὶ
Ἀννίβᾳ τῷ Καρχηδονίῳ, καὶ ἔδοξε προέχειν ὁ
Ἀλέξανδρος, καὶ θρόνος αὐτῷ ἐτέθη παρὰ Κῦρον
τὸν Πέρσῃν τὸν πρότερον. 10. τέταρτοι δὲ ἡμεῖς
προσῆχθημεν · καὶ ὁ μὲν ἤρετο τί παθόντες
ἔτι ζῶντες ἱεροῦ χωρίου ἐπιβαίημεν · ἡμεῖς δὲ
πάντα ἐξῆς διηγησάμεθα. οὗτος δὲ μεταστησά-
μενος ἡμᾶς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐσκέπτετο καὶ
τοῖς συνέδροις ἐκοινοῦτο περὶ ἡμῶν. συνήδρευον

δὲ ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Ἀριστείδης ὁ δίκαιος
ὁ Ἀθηναῖος. ὥς δὲ ἔδοξεν αὐτῷ, ἀπεφήνατο,
τῆς μὲν φιλοπραγμοσύνης καὶ τῆς ἀποδημίας,
ἐπειδὴν ἀποθάνωμεν, δοῦναι τὰς εὐθύνας, τὸ
δὲ νῦν ῥητὸν χρόνον μείναντας ἐν τῇ νήσῳ καὶ
συνδαιτηθέντας τοῖς ἥρωσιν ἀπελθεῖν. ἔταξε
δὲ καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπιδημίας μὴ πλέον
μηνῶν ἑπτὰ. II. τοῦντεῦθεν ἡμῖν αὐτομάτων
τῶν στεφάνων περιρρυέντων ἐλελύμεθα καὶ εἰς
τὴν πόλιν ἡγόμεθα καὶ εἰς τὸ τῶν Μακάρων
συνπόσιον. αὕτη μὲν οὖν ἡ πόλις πᾶσα χρυσή,
τὸ δὲ τεῖχος περικείται σμαράγδινον · πύλαι δὲ
εἰσιν ἑπτὰ, πᾶσαι μονόξυλοι κινναμώμιοι · τὸ
μέντοι ἔδαφος τῆς πόλεως καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ τείχους
γῆ ἐλεφαντίνη · ναοὶ δὲ πάντων θεῶν βηρύλ-
λου λίθου ὠκοδομημένοι, καὶ βωμοὶ ἐν αὐτοῖς
μέγιστοι μονόλιθοι ἀμεθύστινοι, ἐφ' ὧν ποιοῦσι
τὰς ἐκατόμβας. περὶ δὲ τὴν πόλιν ῥεῖ ποταμὸς
μύρου τοῦ καλλίστου τὸ πλάτος πήχεων ἑκατὸν
βασilikῶν, βάθος δὲ πεντήκοντα, ὥστε νεῖν
εὐμαρῶς. λουτρὰ δὲ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς οἴκοι μεγάλοι
ὑάλινοι, τῷ κινναμώμῳ ἐγκαιόμενοι · ἀντὶ μέντοι

ὕδατος ἐν ταῖς πυέλοις δρόσος θερμή ἐστίν. 12. ἐσθῆτι δὲ χρώνται ἀραχνίοις λεπτοῖς, πορφυροῖς. αὐτοὶ δὲ σώματα μὲν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ἀναφεῖς καὶ ἄσαρκοί εἰσι, μορφὴν δὲ καὶ ἰδέαν μόνην ἔχουσι καὶ ἐμφαίνουσι, καὶ ἀσώματοι ὄντες ὁμῶς συνεστᾶσι καὶ κινοῦνται καὶ φρονοῦσι καὶ φωνὴν ἀφιάσι, καὶ ὅλως ἔοικε γυμνή τις ἡ ψυχὴ αὐτῶν περιπολεῖν τὴν τοῦ σώματος ὁμοιότητα περι-
κειμένη · εἰ γοῦν μὴ ἄψαιτό τις, οὐκ ἂν ἐλέγξειε μὴ εἶναι σῶμα τὸ ὀρώμενον · εἰσὶ γὰρ ὥσπερ σκιαὶ ὀρθαί, οὐ μέλαιναι. γηράσκει δὲ οὐδεῖς, ἀλλ' ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας ἔλθῃ παραμένει. οὐ μὴν οὐδὲ νύξ παρ' αὐτοῖς γίνεται, οὐδὲ ἡμέρα πάνυ λαμπρά · καθάπερ γὰρ τὸ λυκαυγὲς ἤδη πρὸς ἔω μηδέπω ἀνατείλαντος ἡλίου, τοιοῦτο φῶς ἐπέχει τὴν γῆν. καὶ μέντοι καὶ ὥραν μίαν ἴσασι τοῦ ἔτους · αἰ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἔαρ ἐστὶ καὶ εἷς ἄνεμος παρ' αὐτοῖς πνεῖ ὁ ζέφυρος. 13. ἡ δὲ χώρα πᾶσι μὲν ἄνθεσι, πᾶσι δὲ φυτοῖς ἡμέροις τε καὶ σκιεροῖς τέθηλεν · αἱ μὲν γὰρ ἄμπελοι δωδεκάφοροί εἰσι καὶ κατὰ μῆνα ἕκαστον καρποφοροῦσι · τὰς δὲ ῥοιάς καὶ τὰς μηλέας καὶ τὴν ἄλλην ὀπώραν

The background features a classical interior scene. On the right, a column with a blue and white zigzag pattern stands on a brown base. To the left, a decorative white frame with a central pointed shape contains the text. The background is composed of various colored blocks in shades of brown, orange, and blue, suggesting architectural details and wall decorations.

ἔλεγον μὲν εἶναι τρισκαιδεκάφορον · ἐνὸς γὰρ
μηνὸς τοῦ παρ' αὐτοῖς Μινῶου δις καρποφορεῖ.
ἀντὶ δὲ πυροῦ οἱ στάχυες ἄρτον ἔτοιμον ἐπ' ἄκρων
φύουσιν ὥσπερ μύκητας. πηγαὶ δὲ περὶ τὴν πόλιν
ὑδατος μὲν πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακόσiai,
μέλιτος δὲ ἄλλαι τοσαῦται, μύρου δὲ πεντακόσiai,
μικρότεραι μέντοι αὗται · καὶ ποταμοὶ γάλακτος
ἐπτὰ καὶ οἶνου ὀκτώ. 14. τὸ δὲ συμπόσιον ἔξω
τῆς πόλεως πεποιήται ἐν τῷ Ἥλυσίῳ καλουμένῳ
πεδίῳ · λειμῶν δέ ἐστι κάλλιστος καὶ περὶ
αὐτὸν ὕλη παντοία, πυκνή, ἐπισκιάζουσα τοὺς
κατακειμένους, καὶ στρωμνὴ μὲν ἐκ τῶν ἀνθέων
ὑποβέβληται. διακονοῦνται δὲ καὶ διαφέρουσιν
ἕκαστα οἱ ἄνεμοι πλὴν γε τοῦ οἰνοχοεῖν · τούτου
γὰρ οὐ δέονται, περὶ δὲ τὸ συμπόσιον ὑάλινά
ἐστι μεγάλα δένδρα τῆς διαυγεστάτης ὑάλου,
καὶ καρπὸς ἐστι τῶν δένδρων τούτων ποτήρια
παντοῖα καὶ τὰς κατασκευὰς καὶ τὰ μεγέθη.
ἐπειδὴν οὖν παρὶς τις ἐς τὸ συμπόσιον, τρυγῆσας
ἐν ἧ καὶ δύο τῶν ἐκπωμάτων παρατίθεται, τὰ δὲ
αὐτίκα οἶνου πλήρη γίγνεται. οὕτω μὲν πίνουσιν.
ἀντὶ δὲ τῶν στεφάνων αἱ ἀηδόνες καὶ τὰ ἄλλα

μουσικὰ ὄρνεα ἐκ τῶν πλησίον λειμῶνων τοῖς
στόμασιν ἀνθολογοῦντα κατανίφει αὐτοὺς μετ'
ὥδης ὑπερπετόμενα. καὶ μὴν καὶ μυρίζονται ὥδε
· νεφέλαι πυκναὶ ἀνασπάσασαι μύρον ἐκ τῶν
πηγῶν καὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐπιστᾶσαι ὑπὲρ τὸ
συμπόσιον ἡρέμα τῶν ἀνέμων ὑποβλιβόντων
ῥοοῖσι λεπτὸν ὥσπερ δρόσον. 15. ἐπὶ δὲ τῷ δεῖπνῳ
μουσικῇ τε καὶ ᾠδαῖς σχολάζουσιν · ἄδεται δὲ
αὐτοῖς τὰ τοῦ Ὀμήρου ἔπη μάλιστα · καὶ αὐτὸς
γὰρ πάρεστι καὶ συνευωχεῖται αὐτοῖς ὑπὲρ τὸν
Ὀδυσσεῦ κατακείμενος. οἱ μὲν οὖν χοροὶ ἐκ
παίδων εἰσὶ καὶ παρθένων · ἐξάρχουσι δὲ καὶ
συνάδουσιν Εὐνομὸς τε ὁ Λοκρὸς καὶ Ἀρίων ὁ
Λέσβιος καὶ Ἀνακρέων καὶ Στησίχορος · καὶ
γὰρ τοῦτον παρ' αὐτοῖς ἐθεασάμην, ἥδη τῆς
Ἑλένης αὐτῷ διηλλαγμένης. ἐπειδὴν δὲ οὗτοι
παύσωνται ἄδοντες, δεύτερος χορὸς παρέρχεται
ἐκ κύκνων καὶ χελιδόνων καὶ ἀηδόνων. ἐπειδὴν
δὲ καὶ οὗτοι ἄσωσι, τότε ἥδη ἡ πᾶσα ὕλη ἐπαυλεῖ
τῶν ἀνέμων καταρχόντων. 16. μέγιστον δὲ δὴ
πρὸς εὐφροσύνην ἐκεῖνο ἔχουσι · πηγαὶ εἰσι δύο
παρὰ τὸ συμπόσιον, ἡ μὲν γέλωτος, ἡ δὲ ἡδονῆς ·

ἐκ τούτων ἑκατέρας πάντες ἐν ἀρχῇ τῆς εὐωχίας
πίνουσι καὶ τὸ λοιπὸν ἡδόμενοι καὶ γελῶντες
διάγουσι.

17. Βούλομαι δὲ εἰπεῖν καὶ τῶν ἐπισήμων
οὔστινας παρ' αὐτοῖς ἐθεασάμην · πάντας μὲν
τοὺς ἡμιθέους καὶ τοὺς ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντας
πλήν γε τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος · ἐκείνον δὲ μόνον
ἔφασκον ἐν τῷ τῶν ἀσεβῶν χώρῳ κολάζεσθαι.
βαρβάρων δὲ Κύρους τε ἀμφοτέρους καὶ τὸν
Σκύθην Ἀνάχαρσιν καὶ τὸν Θρᾶκα Ζάμολξιν καὶ
Νουμᾶν τὸν Ἰταλιώτην, καὶ μὴν καὶ Λυκοῦργον
τὸν Λακεδαιμόνιον καὶ Φωκίωνα καὶ Τέλλον
τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τοὺς σοφοὺς ἄνευ Περιάν-
δρου. εἶδον δὲ καὶ Σωκράτην τὸν Σωφρονίσκου
ἀδολεσχοῦντα μετὰ Νέστορος καὶ Παλαμήδους
· περὶ δὲ αὐτὸν ἦσαν Ὑάκινθος τε ὁ Λακεδαιμό-
νιος καὶ ὁ Θεσπιεὺς Νάρκισσος καὶ Ὑγλας καὶ
ἄλλοι πολλοὶ καὶ καλοί. καί μοι ἐδόκει ἐρᾶν τοῦ
Ὑακίνθου · τὰ πολλὰ γοῦν ἐκείνον διήλεγχεν.
ἐλέγετο δὲ χαλεπαίνειν αὐτῷ ὁ Ῥαδάμανθυς καὶ
ἠπειληκέναι πολλάκις ἐκβαλεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς
νήσου, ἣν φλυαρῇ καὶ μὴ ἐθέλῃ ἀφείς τὴν εἰρω-

νείαν εὐωχεῖσθαι. Πλάτων δὲ μόνος οὐ παρήν, ἀλλ' ἐλέγετο καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀναπλασθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ πόλει οἰκεῖν χρώμενος τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς νόμοις οἷς συνέγραψεν. 18. οἱ μέντοι ἀμφ' Ἀρίστιππόν τε καὶ Ἐπίκουρον τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο ἡδεῖς τε ὄντες καὶ κεχαρισμένοι καὶ συμποτικώτατοι. παρήν δὲ καὶ Αἰσωπος ὁ Φρύξ · τούτῳ δὲ ὅσα καὶ γελωτοποιῶ χρώνται. Διογένης μὲν γε ὁ Σινωπεὺς τοσοῦτον μετέβαλε τοῦ τρόπου, ὥστε γῆμαι μὲν Λαΐδα τὴν ἐταίραν, ὀρχεῖσθαι δὲ πολλάκις ὑπὸ μέθης ἀνιστάμενον καὶ παροινεῖν. τῶν δὲ Στωϊκῶν οὐδεὶς παρήν · ἔτι γὰρ ἐλέγοντο ἀναβαίνειν τὸν τῆς ἀρετῆς ὄρθιον λόφον. ἡκούομεν δὲ καὶ περὶ Χρυσίππου ὅτι οὐ πρότερον αὐτῷ ἐπιβῆναι τῆς νήσου θέμις, πρὶν τὸ τέταρτον ἑαυτὸν ἐλλεβορίσῃ. τοὺς δὲ Ἀκαδημαῖκους ἔλεγον ἐθέλειν μὲν ἐλθεῖν, ἐπέχειν δὲ ἔτι καὶ διασκέπτεσθαι · μηδὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτό πω καταλαμβάνειν, εἰ καὶ νήσός τις τοιαύτη ἐστίν. ἄλλως τε καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος, οἶμαι, κρίσιν ἐδεδοίκεσαν, ἅτε καὶ τὸ κριτήριον αὐτοὶ ἀνγρηκότες. πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἔφασκον

ὀρμηθέντας ἀκολουθεῖν τοῖς ἀφικνουμένοις, ὑπὸ νωθείας δὲ ἀπολείπεσθαι μὴ καταλαμβάνοντας καὶ ἀναστρέφειν ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ. 19. οὗτοι μὲν οὖν ἦσαν οἱ ἀξιολογώτατοι τῶν παρόντων. τιμῶσι δὲ μάλιστα τὸν Ἀχιλλέα καὶ μετὰ τοῦτον Θησέα. περὶ δὲ συνουσίας καὶ ἀφροδισίων οὕτω φρονοῦσι · μίσγονται μὲν ἀναφανδὸν πάντων ὁρώντων καὶ γυναιξὶ καὶ ἄρρεσι, καὶ οὐδαμῶς τοῦτο αἰσχρὸν αὐτοῖς δοκεῖ · μόνος δὲ Σωκράτης διώμνυτο ἢ μὴν καθαρῶς πλησιάζειν τοῖς νέοις · καὶ μέντοι πάντες αὐτοῦ ἐπιорκεῖν κατεγίνωσκον · πολλάκις γοῦν ὁ μὲν Ὑάκινθος ἢ ὁ Νάρκισσος ὠμολόγουν, ἐκεῖνος δὲ ἡρνεῖτο. αἱ δὲ γυναῖκες εἰσι πᾶσι κοιναὶ καὶ οὐδεὶς φθονεῖ τῷ πλησίον, ἀλλ' εἰσὶ περὶ τοῦτο μάλιστα Πλατωνικώτατοι · καὶ οἱ παῖδες δὲ παρέχουσι τοῖς βουλομένοις οὐδὲν ἀντιλέγοντες.

20. Οὕπω δὲ δύο ἢ τρεῖς ἡμέραι διεληλύθεσαν, καὶ προσελθὼν ἐγὼ Ὀμήρῳ τῷ ποιητῇ, σχολῆς οὔσης ἀμφοῖν, τά τε ἄλλα ἐπυνθανόμην καὶ ὅθεν εἶη, λέγων τοῦτο μάλιστα παρ' ἡμῖν εἰσέτι νῦν ζητεῖσθαι. ὁ δὲ οὐδ' αὐτὸς μὲν

ἀγνοεῖν ἔφασκεν ὡς οἱ μὲν Χῖον, οἱ δὲ Σμυρναῖον, πολλοὶ δὲ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν νομίζουσιν. εἶναι μέντοι γε ἔλεγε Βαβυλώνιος, καὶ παρά γε τοῖς πολίταις οὐχ Ὅμηρος, ἀλλὰ Τιγράνης καλεῖσθαι · ὕστερον δὲ ὁμηρεύσας παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἀλλάξαι τὴν προσηγορίαν. ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀθετουμένων στίχων ἐπηρώτων, εἰ ὑπ' ἐκείνου εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι. καὶ ὃς ἔφασκε πάντας αὐτοῦ εἶναι. κατεγίνωσκον οὖν τῶν ἀμφὶ τὸν Ζηνόδοτον καὶ Ἀρίσταρχον γραμματικῶν πολλὴν τὴν ψυχρολογίαν. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἱκανῶς ἀπεκρίνατο, πάλιν αὐτὸν ἡρώτων τί δὴ ποτε ἀπὸ τῆς μήνιδος τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο · καὶ ὃς εἶπεν οὕτως ἐπελθεῖν αὐτῷ μηδὲν ἐπιτηδεύσαντι. καὶ μὴν κάκεῖνο ἐπεθύμουν εἰδέναι, εἰ προτέραν ἔγραψε τὴν Ὀδύσσειαν τῆς Ἰλιάδος, ὡς οἱ πολλοὶ φασιν · ὁ δὲ ἡρνεῖτο. ὅτι μὲν γὰρ οὐδὲ τυφλὸς ἦν, ὃ καὶ αὐτὸ περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, αὐτίκα ἠπιστάμην · ἐώρα γάρ, ὥστε οὐδὲ πυνθάνεσθαι ἐδεόμην. πολλάκις δὲ καὶ ἄλλοτε τοῦτο ἐποίουν, εἴ ποτε αὐτὸν σχολὴν ἄγοντα ἐώρων · προσίων γάρ τι ἐπυνθανόμην αὐτοῦ, καὶ ὃς προθύμως

πάλιν ἀπεκρίνατο, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν δίκην, ἐπειδὴ ἐκράτησεν · ἦν γάρ τις γραφή κατ' αὐτοῦ ἐπενηνεγμένη ὕβρεως ὑπὸ Θερσίτου ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐν τῇ ποιήσει ἔσκωψε, καὶ ἐνίκησεν Ὅμηρος Ὀδυσσέως συναγορεύοντος. 21. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἀφίκετο καὶ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος ἐπτάκις ἀλλαγείς καὶ ἐν τοσούτοις ζώοις βιοτεύσας καὶ ἐκτελέσας τῆς ψυχῆς τὰς περιόδους. ἦν δὲ χρυσοῦς ὅλον τὸ δεξιὸν ἡμίτομον. καὶ ἐκρίθη μὲν συμπολιτεύσασθαι αὐτοῖς, ἐνδοιάζετο δὲ ἔτι πότερον Πυθαγόραν ἢ Εὐφορβον χρή αὐτὸν ὀνομάζειν. ὁ μὲντοι Ἐμπεδοκλῆς ἦλθε μὲν καὶ οὗτος, περίεφθος καὶ τὸ σῶμα ὅλον ὠπτημένος · οὐ μὴν παρεδέχθη καίτοι πολλὰ ἱκετεύων.

22. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐνέστη ὁ ἀγὼν τὰ παρ' αὐτοῖς Θανατούσια. ἡγωνοθέτει δὲ Ἀχιλλεὺς τὸ πέμπτον καὶ Θησεὺς τὸ ἑβδομον. τὰ μὲν οὖν ἄλλα μακρὸν ἂν εἶη λέγειν · τὰ δὲ κεφάλαια τῶν πραχθέντων διηγῆσομαι. πάλιν μὲν ἐνίκησε Κᾶρος ὁ ἀφ' Ἡρακλέους Ὀδυσσέα περὶ τοῦ στεφάνου καταγωνισάμενος · πυγμὴ δὲ ἴση ἐγένετο Ἀρείου τε τοῦ Αἰγυπτίου, ὃς ἐν Κορίνθῳ

τέθαπται, καὶ Ἐπειοῦ ἀλλήλοισι συνελθόντων.
παγκρατίου δὲ ἄθλα οὐ τίθεται παρ' αὐτοῖς. τὸν
μέντοι δρόμον οὐκέτι μέμνημαι ὅστις ἐνίκησε.
ποιητῶν δὲ τῇ μὲν ἀληθείᾳ παρὰ πολὺ ἐκράτει
Ὅμηρος, ἐνίκησε δὲ ὅμως Ἡσίοδος. τὰ δὲ ἄθλα
ἦν ἅπασι στέφανος πλακεῖς ἐκ πτερῶν ταωνείων.

23. Ἄρτι δὲ τοῦ ἀγῶνος συντετελεσμένου
ἡγγέλλοντο οἱ ἐν τῷ χώρῳ τῶν ἀσεβῶν κολαζό-
μενοι ἀπορρήξαντες τὰ δεσμὰ καὶ τῆς φρουρᾶς
ἐπικρατήσαντες ἐλαύνειν ἐπὶ τὴν νῆσον · ἡγεῖσ-
θαι δὲ αὐτῶν Φάλαριν τε τὸν Ἀκραγαντῖνον καὶ
Βούσιριν τὸν Αἰγύπτιον καὶ Διομήδην τὸν Θρᾶκα
καὶ τοὺς περὶ Σκείρωνα καὶ Πιτυοκάμπτην. ὥς
δὲ ταῦτα ἤκουσεν ὁ Ῥαδάμανθυς, ἐκτάττει τοὺς
ἥρωας ἐπὶ τῆς ἡϊόνος · ἡγεῖτο δὲ Θησεύς τε καὶ
Ἀχιλλεὺς καὶ Αἴας ὁ Τελαμώνιος ἥδη σωφρονῶν
· καὶ συμμίζαντες ἐμάχοντο καὶ ἐνίκησαν οἱ
ἥρωες Ἀχιλλέως τὰ πλείστα κατορθώσαντος.
ἡρίστευσε δὲ καὶ Σωκράτης ἐπὶ τῷ δεξιῷ ταχθεὶς
πολὺ μᾶλλον ἢ ὅτε ζῶν ἐπὶ Δηλίῳ ἐμάχετο.
προσιόντων γὰρ τῶν πολεμίων οὐκ ἔφυγε καὶ
τὸ πρόσωπον ἄτρεπτος ἦν · ἐφ' οἷς καὶ ὕστερον

ἐξηρέθη αὐτῷ ἀριστεῖον, καλός τε καὶ μέγιστος παράδεισος ἐν τῷ προαστείῳ, ἔνθα καὶ συγκαλῶν τοὺς ἐταίρους διελέγετο Νεκρακαδημίαν τὸν τόπον προσαγορεύσας. 24. συλλαβόντες οὖν τοὺς νενικημένους καὶ δήσαντες αὖθις ἀπέπεμψαν ἔτι μᾶλλον κολασθησομένους. ἔγραψε δὲ καὶ ταύτην τὴν μάχην Ὅμηρος καὶ ἀπιόντι μοι ἔδωκε τὰ βιβλία κομίζειν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀνθρώποις · ἀλλ' ὕστερον καὶ ταῦτα μετὰ τῶν ἄλλων ἀπωλέσαμεν. ἦν δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ποιήματος αὕτη, νῦν δέ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, μάχην νεκῶν ἡρώων. τότε δ' οὖν κυάμους ἐψήσαντες, ὥσπερ παρ' αὐτοῖς νόμος ἐπειδὴν τὸν πόλεμον κατορθώσωσιν, εἰσιτῶντο τὰ ἐπινίκια καὶ ἑορτὴν μεγάλην ἤγον · μόνος δὲ ταύτης οὐ μετεῖχε Πυθαγόρας, ἀλλ' ἄσιτος πόρρῳ ἐκαθέζετο μυσσαστόμενος τὴν κυανοφαγίαν.

25. Ἦδη δὲ μηνῶν ἕξ διεληλυθότων περὶ μεσοῦντα τὸν ἑβδομον νεώτερα συνίστατο πράγματα · ὁ Κινύρας ὁ τοῦ Σκινθάρου παῖς μέγας τε ὢν καὶ καλὸς ἦρα ἐπὶ πολὺν χρόνον ἤδη τῆς Ἑλένης, καὶ αὕτη δὲ οὐκ ἀφανὴς ἦν ἐπινῶς ἀγαπῶσα τὸν νεανίσκον · πολλάκις γοῦν καὶ διέ-

νευον ἀλλήλοις ἐν τῷ συμποσίῳ καὶ προϋπινον
καὶ μόνοι ἐξανιστάμενοι ἐπλανῶντο περὶ τὴν ὕλ-
ην. καὶ δὴ ποτε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἀμηχανίας
ἐβουλεύσατο ὁ Κινύρας ἀρπάσας τὴν Ἑλένην
φυγεῖν. ἐδόκει δὲ κακείνη ταῦτα, οἷχεσθαι ἀπίόν-
τας ἔς τινα τῶν ἐπικειμένων νήσων, ἥτοι ἔς τὴν
Φελλῶ ἢ ἔς τὴν Τυρόεσσαν. συνωμότας δὲ πάλαι
προσειλήφεσαν τρεῖς τῶν ἐταίρων τῶν ἐμῶν τοὺς
θραυστάτους. τῷ μέντοι πατρὶ ταῦτα οὐκ ἐμή-
νυσεν · ἠπίστατο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ κωλυθησόμενος.
ὥς δὲ ἐδόκει αὐτοῖς, ἐτέλουν τὴν ἐπιβουλήν. καὶ
ἐπειδὴ νύξ ἐγένετο — ἐγὼ μὲν οὐ παρήμην ·
ἐτύγχανον γὰρ ἐν τῷ συμποσίῳ κοιμώμενος —
οἱ δὲ λαθόντες τοὺς ἄλλους ἀναλαβόντες τὴν
Ἑλένην ὑπὸ σπουδῆς ἀνήχθησαν. 26. περὶ δὲ τὸ
μεσονύκτιον ἀνεγρόμενος ὁ Μενέλεως ἐπεὶ ἔμαθε
τὴν εὐνὴν κενὴν τῆς γυναικός, βοήν τε ἴστη καὶ
τὸν ἀδελφὸν παραλαβὼν ἦει πρὸς τὸν βασιλέα τὸν
Ῥαδάμανθυν. ἡμέρας δὲ ὑποφαινούσης ἔλεγον οἱ
σκοποὶ καθορᾶν τὴν ναῦν πολὺ ἀπέχουσαν · οὕτω
δὲ ἐμβιβάσας ὁ Ῥαδάμανθυς πεντήκοντα τῶν
ἡρώων εἰς ναῦν μονόξυλον ἀσφοδελίνην παρήγ-

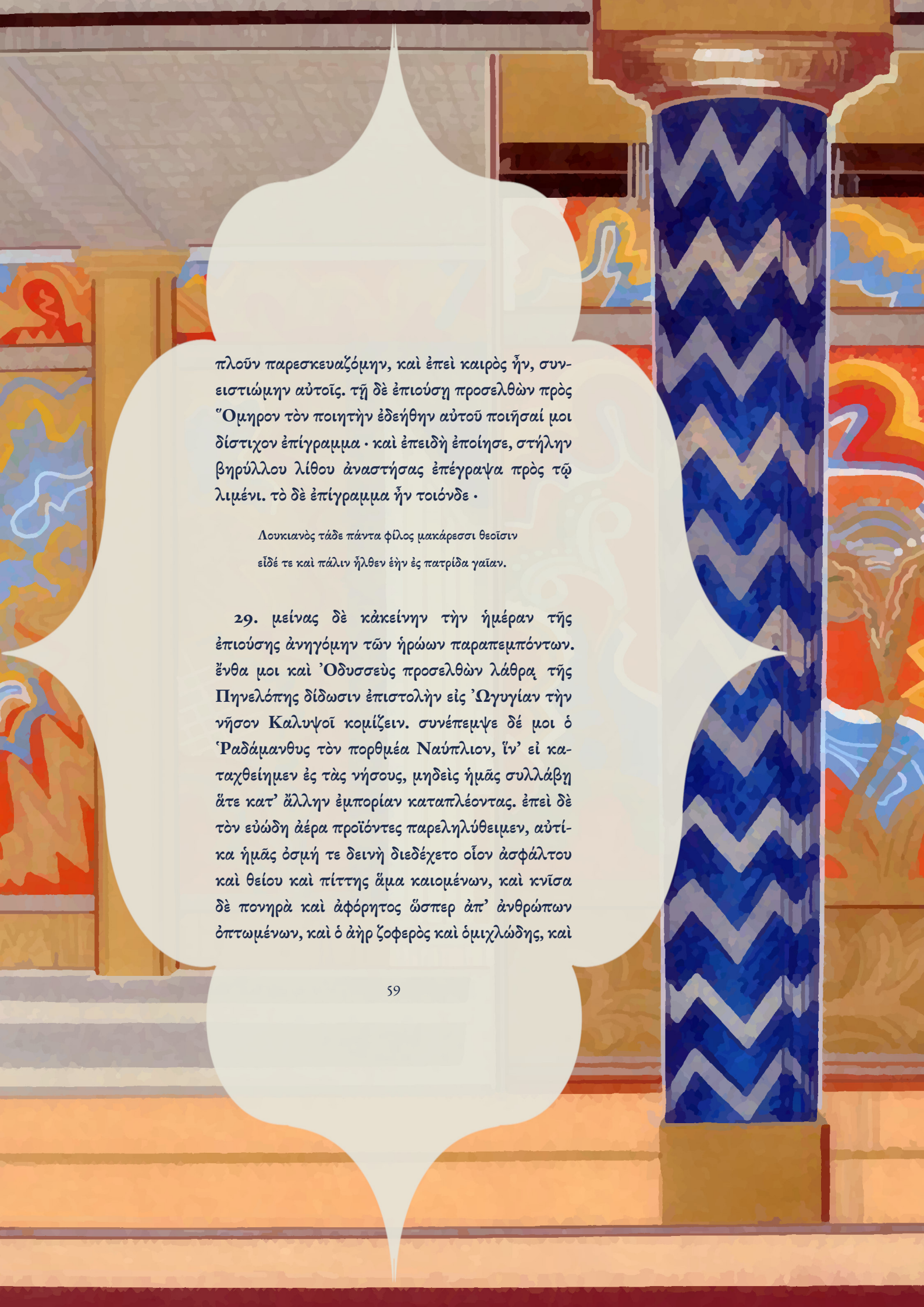

γείλε διώκειν · οἱ δὲ ὑπὸ προθυμίας ἐλαύνοντες
περὶ μεσημβρίαν καταλαμβάνουσιν αὐτοὺς ἄρτι
ἐς τὸν γαλακτώδη ὠκεανὸν ἐμβαίνοντας πλησίον
τῆς Τυροέσσης · παρὰ τοσοῦτον ἦλθον διαδρᾶναι
· καὶ ἀναδησάμενοι τὴν ναῦν ἀλύσει ῥοδίνῃ
κατέπλεον. ἡ μὲν οὖν Ἑλένη ἐδάκρυνέ τε καὶ
ἡσχύνετο καὶ ἐνεκαλύπτετο, τοὺς δὲ ἀμφὶ τὸν
Κινύραν ἀνακρίνας πρότερον ὁ Ῥαδάμανθυς, εἴ-
τινες καὶ ἄλλοι αὐτοῖς συνίσασιν, ὥς οὐδένα εἴ-
πον, ἐκ τῶν αἰδοίων δῆσας ἀπέπεμψεν ἐς τὸν τῶν
ἄσεβων χώρον μαλάχῃ πρότερον μαστιγωθέντας.
27. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ ἡμᾶς ἐμπροθέσμους ἐκπέμ-
πειν ἐκ τῆς νήσου τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν μόνην
ἐπιμείναντας. ἐνταῦθα δὲ ἐγὼ ἐποτνιώμην τε καὶ
ἐδάκρυνον οἷα ἔμελλον ἀγαθὰ καταλιπὼν αὖθις
πλανηθήσεσθαι. αὐτοὶ μέντοι παρεμυθοῦντο
λέγοντες οὐ πολλῶν ἐτῶν ἀφίξεσθαι πάλιν ὥς
αὐτούς, καί μοι ἤδη θρόνον τε καὶ κλισίαν ἐς
τοῦπιόν ἐπεδείκνυσαν πλησίον τῶν ἀρίστων. ἐγὼ
δὲ προσελθὼν τῷ Ῥαδαμάνθῳ πολλὰ ἰκέτευον
εἰπεῖν τὰ μέλλοντα καὶ ὑποδείξαι μοι τὸν πλοῦν.
ὁ δὲ ἔφασκεν ἀφίξεσθαι μὲν ἐς τὴν πατρίδα πολλὰ

πρότερον πλανηθέντα καὶ κινδυνεύσαντα, τὸν δὲ χρόνον οὐκέτι τῆς ἐπανόδου προσθεῖναι ἠθέλησεν · ἀλλὰ δὴ καὶ δεικνὺς τὰς πλησίον νήσους — ἐφαίνοντο δὲ πέντε τὸν ἀριθμόν, ἄλλη δὲ ἕκτη πόρρωθεν — ταύτας μὲν εἶναι ἔφασκε τὰς τῶν ἁσεβῶν, τὰς πλησίον, Ἐφ' ὧν, ἔφη, ἤδη τὸ πολὺ πῦρ ὄρας καίόμενον, ἕκτη δὲ ἐκείνη τῶν ὀνείρων ἢ πόλις · μετὰ ταύτην δὲ ἡ τῆς Καλυψοῦς νῆσος, ἀλλ' οὐδέπω σοι φαίνεται. ἐπειδὴν δὲ ταύτας παραπλεύσῃς, τότε δὴ ἀφίξῃ εἰς τὴν μεγάλην ἡπειρον τὴν ἐναντίαν τῇ ὑφ' ὧν κατοικουμένη · ἐνταῦθα δὴ πολλὰ παθὼν καὶ ποικίλα ἔθνη διελθὼν καὶ ἀνθρώποις ἀμίκτοις ἐπιδημήσας χρόνῳ ποτὲ ἤξεις εἰς τὴν ἐτέραν ἡπειρον. τοσαῦτα εἶπε. 28. καὶ ἀνασπάσας ἀπὸ τῆς γῆς μαλάχης ῥίζαν ὥρεξέ μοι, ταύτην κελεύσας ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις προσεύχεσθαι · παρήνεσε δὲ καὶ εἴ ποτε ἀφικοίμην εἰς τήνδε τὴν γῆν, μήτε πῦρ μαχαίρα σκαλεύειν μήτε θερμούς ἐσθίειν μήτε παιδὶ ὑπὲρ τὰ ὀκτωκαίδεκα ἔτη πλησιάζειν · τούτων γὰρ ἂν μεμνημένον ἐλπίδας ἔχειν τῆς εἰς τὴν νῆσον ἀφίξεως. τότε μὲν οὖν τὰ περὶ τὸν

The background of the page is a stylized illustration of a classical interior. On the right, a tall column with a blue and white zigzag pattern stands next to a statue of a woman in a red dress. The floor is a mix of orange and brown tones. The text is presented in white speech bubble-like shapes.

πλούν παρεσκευαζόμεν, καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, συν-
εισιτώμεν αὐτοῖς. τῇ δὲ ἐπιούσῃ προσελθὼν πρὸς
Ὅμηρον τὸν ποιητὴν ἐδεήθην αὐτοῦ ποιῆσαί μοι
δίστιχον ἐπίγραμμα · καὶ ἐπειδὴ ἐποίησε, στήλῃν
βηρύλλου λίθου ἀναστήσας ἐπέγραψα πρὸς τῷ
λιμένι. τὸ δὲ ἐπίγραμμα ἦν τοιόνδε ·

Λουκιανὸς τάδε πάντα φίλος μακάρεσσι θεοῖσιν
εἶδε τε καὶ πάλιν ἦλθεν ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν.

29. μείνας δὲ κάκεινῃν τὴν ἡμέραν τῆς
ἐπιούσης ἀνηγόμεν τῶν ἡρώων παραπεμπόντων.
ἔνθα μοι καὶ Ὀδυσσεὺς προσελθὼν λάθρα τῆς
Πηνελόπης δίδωσιν ἐπιστολὴν εἰς Ὠγυγίαν τὴν
νῆσον Καλυψοῖ κομίζειν. συνέπεμψε δέ μοι ὁ
Ῥαδάμανθυς τὸν πορθμέα Ναύπλιον, ἔν' εἰ κα-
ταχθείμεν ἐς τὰς νήσους, μηδεὶς ἡμᾶς συλλάβῃ
ἄτε κατ' ἄλλῃν ἐμπορίαν καταπλέοντας. ἐπεὶ δὲ
τὸν εὐώδη ἀέρα προϊόντες παρεληλύθειμεν, αὐτί-
κα ἡμᾶς ὁσμή τε δεινὴ διεδέχετο οἶον ἀσφάλτου
καὶ θείου καὶ πίττης ἅμα καιομένων, καὶ κνῖσα
δὲ πονηρὰ καὶ ἀφόρητος ὥσπερ ἀπ' ἀνθρώπων
ὀπτωμένων, καὶ ὁ ἄῃρ ζοφερὸς καὶ ὀμιχλώδης, καὶ

κατέσταζεν ἐξ αὐτοῦ δρόσος πιττίνη · ἤκούομεν
δὲ καὶ μαστίγων ψόφον καὶ οἰωγὴν ἀνθρώπων
πολλῶν. 30. ταῖς μὲν οὖν ἄλλαις οὐ προσέσ-
χομεν, ἣ δὲ ἐπέβημεν, τοιάδε ἦν · κύκλῳ μὲν
πᾶσα κρημνώδης καὶ ἀπόξυρος, πέτραις τραχέσι
κατεσκληκυῖα, δένδρον δ' οὐδὲν οὐδὲ ὕδωρ ἐνὴν
· ἀνερπύσαντες δὲ ὅμως κατὰ τοὺς κρημνοὺς
προήειμεν διὰ τινος ἀκανθώδους καὶ σκολόπων
μεστῆς ἀτραποῦ, πολλὴν ἀμορφίαν τῆς χώρας
ἐχούσης. ἐλθόντες δὲ ἐπὶ τὴν εἰρκτὴν καὶ τὸ
κολαστήριον πρῶτα μὲν τὴν φύσιν τοῦ τόπου
ἐθαυμάζομεν · τὸ μὲν γὰρ ἔδαφος αὐτὸ μαχαίραις
καὶ σκόλοψι πάντῃ ἐξηγνῆται, κύκλῳ δὲ ποταμοὶ
περιέρρεον, ὁ μὲν βορβόρου, ὁ δὲ δεύτερος αἵματος,
ὁ δὲ ἔνδον πυρός, πάνυ μέγας οὗτος καὶ ἀπέρατος,
καὶ ἔρρει ὥσπερ ὕδωρ καὶ ἐκυματοῦτο ὥσπερ
θάλαττα, καὶ ἰχθύς δὲ εἶχε πολλούς, τοὺς μὲν
δαλοῖς προσεικότας, τοὺς δὲ μικροὺς ἄνθραξι
πεπυρωμένοις, ἐκάλουν δὲ αὐτοὺς λυχνίσκους. 31.
εἵσοδος δὲ μία στενὴ διὰ πάντων, καὶ πυλωρὸς
ἐφειστήκει Τίμων ὁ Ἀθηναῖος. παρελθόντες
δὲ ὅμως τοῦ Ναυπλίου καθηγουμένου ἐωρῶμεν

κολαζομένους πολλούς μὲν βασιλέας, πολλούς δὲ καὶ ιδιώτας, ὧν ἐνίους καὶ ἐγνωρίζομεν · εἶδομεν δὲ καὶ τὸν Κινύραν καπνῷ ὑποτυφόμενον ἐκ τῶν αἰδοίων ἀπηρτημένον. προσετίθεσαν δὲ οἱ περιηγηταὶ καὶ τοὺς ἐκάστων βίους καὶ τὰς αἰτίας ἐφ' αἷς κολάζονται · καὶ μεγίστας ἀπασῶν τιμωρίας ὑπέμενον οἱ ψευδάμενοί τι παρὰ τὸν βίον καὶ οἱ μὴ τάληθῇ συγγεγραφότες, ἐν οἷς καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος ἦν καὶ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι πολλοί. τούτους οὖν ὁρῶν ἐγὼ χρηστὰς εἶχον εἰς τοῦπιόν τὰς ἐλπίδας · οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ ψεῦδος εἰπόντι συνηπιστάμην. 32. ταχέως δ' οὖν ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ναῦν — οὐδὲ γὰρ ἡδυνάμην φέρειν τὴν ὄψιν — ἀσπασάμενος τὸν Ναύπλιον ἀπέπλευσα · καὶ μετ' ὀλίγον ἐφαίνετο πλησίον ἢ τῶν ὀνείρων νῆσος, ἀμυδρὰ καὶ ἀσαφὴς ἰδεῖν · εἶχε δὲ καὶ αὕτῃ τι τοῖς ὀνείροις παραπλήσιον · ὑπεχώρει γὰρ προσιόντων ἡμῶν καὶ ὑπέφευγε καὶ πορρωτέρω ὑπέβαινε. καταλαβόντες δὲ ποτε αὐτὴν καὶ ἐσπλεύσαντες ἐς τὸν Ὑπνον λιμένα προσαγορευόμενον πλησίον τῶν πυλῶν τῶν ἐλεφαντίνων, ἧ τὸ τοῦ Ἀλεκτρυόνος ἱερόν ἐστι,

περὶ δεῖλῃν ὀψίαν ἀπεβαίνομεν, παρελθόντες
δὲ ἐς τὴν πόλιν πολλοὺς ὀνείρους καὶ ποικίλους
ἑωρῶμεν. πρῶτον δὲ βούλομαι περὶ τῆς πόλεως
εἰπεῖν, ἐπεὶ μὴδὲ ἄλλῳ τινὶ γέγραπται περὶ αὐτῆς,
ὃς δὲ καὶ μόνος ἐπεμνήσθη Ὅμηρος, οὐ πάνυ
ἀκριβῶς συνέγραψε. 33. κύκλῳ μὲν περὶ πᾶσαν
αὐτὴν ὕλῃ ἀνέστηκε, τὰ δένδρα δὲ ἐστὶ μήκωνες
ὑψηλαὶ καὶ μανδραγόραι καὶ ἐπ' αὐτῶν πολὺ τι
πλήθος νυκτερίδων · τοῦτο γὰρ μόνον ἐν τῇ νήσῳ
γίνεται ὄρνεον. ποταμὸς δὲ παραρρεῖ πλησίον ὁ
ὑπ' αὐτῶν καλούμενος Νυκτιπόρος, καὶ πηγαὶ
δύο παρὰ τὰς πύλας · ὀνόματα καὶ ταύταις, τῇ
μὲν Νήγρετος, τῇ δὲ Παννυχία. ὁ περίβολος δὲ
τῆς πόλεως ὑψηλὸς τε καὶ ποικίλος, ἱριδι τὴν
χρῶαν ὁμοιώτατος. πύλαι μέντοι ἔπεισιν οὐ δύο,
καθάπερ Ὅμηρος εἴρηκεν, ἀλλὰ τέτταρες, δύο
μὲν πρὸς τὸ τῆς Βλακείας πεδῖον ἀποβλέπουσαι,
ἡ μὲν σιδηρᾶ, ἡ δὲ ἐκ κεράμου πεποιημένη, καθ'
ἃς ἐλέγοντο ἀποδημεῖν αὐτῶν οἳ τε φοβεροὶ καὶ
φονικοὶ καὶ ἀπηνεῖς, δύο δὲ πρὸς τὸν λιμένα καὶ
τὴν θάλατταν, ἡ μὲν κερατίνη, καθ' ἣν ἡμεῖς
παρήλθομεν, ἡ δὲ ἐλεφαντίνη. εἰσιόντι δὲ ἐς τὴν

πόλιν ἐν δεξιᾷ μὲν ἐστὶ τὸ Νυκτῶν · σέβουσι
γὰρ θεῶν ταύτην μάλιστα καὶ τὸν Ἀλεκτρυόνα ·
ἐκείνῳ δὲ πλησίον τοῦ λιμένος τὸ ἱερὸν πεποιήται.
ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὰ τοῦ Ὑπνου βασίλεια. οὗτος γὰρ
δὴ ἄρχει παρ' αὐτοῖς σατράπας δύο καὶ ὑπάρχους
πεπονημένους, Ταραξίωνά τε τὸν Ματαιογένους
καὶ Πλουτοκλέα τὸν Φαντασίωνος. ἐν μέσῃ δὲ τῇ
ἀγορᾷ πηγή τίς ἐστίν, ἣν καλοῦσι Καρεῶτιν · καὶ
πλησίον ναοὶ δύο, Ἀπάτης καὶ Ἀληθείας · ἐνθα
καὶ τὸ ἄδυτόν ἐστιν αὐτοῖς καὶ τὸ μαντεῖον, οὗ
προειστήκει προφητεύων Ἀντιφῶν ὁ τῶν ὀνείρων
ὑποκριτής, ταύτης παρὰ τοῦ Ὑπνου λαχὼν τῆς
τιμῆς. 34. αὐτῶν μέντοι τῶν ὀνείρων οὔτε φύσις
οὔτε ἰδέα ἢ αὐτή. ἀλλ' οἱ μὲν μακροὶ τε ἦσαν καὶ
μαλακοὶ καὶ καλοὶ καὶ εὐεαεῖς, οἱ δὲ σκληροὶ
καὶ μικροὶ καὶ ἄμορφοι, καὶ οἱ μὲν χρύσειοι, ὥς
ἐδόκουν, οἱ δὲ ταπεινοὶ τε καὶ εὐτελεῖς. ἦσαν
δ' ἐν αὐτοῖς καὶ πτερωτοὶ τινες καὶ τερατώδεις,
καὶ ἄλλοι καθάπερ ἐς πομπὴν διεσκευασμένοι,
οἱ μὲν ἐς βασιλέας, οἱ δὲ ἐς θεούς, οἱ δὲ εἰς ἄλλα
τοιαῦτα κεκοσμημένοι. πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ
ἐγνωρίσαμεν πάλαι παρ' ἡμῖν ἑωρακότες, οἱ

δὴ καὶ προσήεσαν καὶ ἡσπάζοντο ὥς ἂν καὶ
συνήθεις ὑπάρχοντες, καὶ παραλαβόντες ἡμᾶς
καὶ κατακοιμίσαντες πάνυ λαμπρῶς καὶ δεξιῶς
ἐξένιζον, τήν τε ἄλλην ὑποδοχὴν μεγαλοπρεπῆ
κατασκευάσαντες καὶ ὑπισχνούμενοι βασιλέας τε
ποιήσιν καὶ σατράπας. ἔνιοι δὲ καὶ ἀπήγον ἡμᾶς
εἰς τὰς πατρίδας καὶ τοὺς οἰκείους ἐπεδείκνυον
καὶ αὐθημερὸν ἐπανήγον. 35. ἡμέρας μὲν οὖν
τριάκοντα καὶ ἴσας νύκτας παρ' αὐτοῖς ἐμείναμεν
καθεύδοντες καὶ εὐωχούμενοι. ἔπειτα ἄφνω
βροντῆς μεγάλης καταρραγείσης ἀνεγρόμενοι
καὶ ἀναθορόντες ἀνήχθημεν ἐπισιτισάμενοι.
τριταῖοι δ' ἐκείθεν τῇ Ὠγυγίᾳ νήσω προσσχόν-
τες ἐπιβαίνομεν. πρότερον δ' ἐγὼ λύσας τὴν
ἐπιστολὴν ἀνεγίνωσκον τὰ γεγραμμένα. ἦν δὲ
τοιᾶδε · „Ὀδυσσεὺς Καλυψοῖ χαίρειν. Ἴσθι με,
ὥς τὰ πρῶτα ἐξέπλευσα παρὰ σοῦ τὴν σχεδίαν
κατασκευασάμενος, ναυαγία χρησάμενον μόλις
ὑπὸ Λευκοθέας διασωθῆναι εἰς τὴν τῶν Φαιάκων
χώραν, ὅφ' ὧν ἐς τὴν οἰκείαν ἀποπεμφθεὶς
κατέλαβον πολλοὺς τῆς γυναικὸς μνηστῆρας ἐν
τοῖς ἡμετέροις τρυφῶντας · ἀποκτείνας δὲ ἅπαν-

τας ὑπὸ Τηλεγόνου ὕστερον τοῦ ἐκ Κίρκης μοι
γενομένου ἀνηρέθην, καὶ νῦν εἰμι ἐν τῇ Μακάρων
νήσῳ πάνυ μετανοῶν ἐπὶ τῷ καταλιπεῖν τὴν
παρὰ σοὶ δίαιταν καὶ τὴν ὑπὸ σοῦ προτεινομένην
ἀθανασίαν. ἦν οὖν καιροῦ λάβωμαι, ἀποδρὰς
ἀφίξομαι πρὸς σέ.“ ταῦτα μὲν ἐδήλου ἢ ἐπιστολή,
καὶ περὶ ἡμῶν, ὅπως ξενισθῶμεν. 36. ἐγὼ δὲ
προελθὼν ὀλίγον ἀπὸ τῆς θαλάττης εὗρον τὸ
σπήλαιον τοιοῦτον οἶον Ὅμηρος εἶπε, καὶ αὐτὴν
ταλασιουργοῦσαν. ὥς δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἔλαβε
καὶ ἐπελέξατο, πρῶτα μὲν ἐπὶ πολὺ ἐδάκρυεν,
ἔπειτα δὲ παρεκάλει ἡμᾶς ἐπὶ ξενίᾳ καὶ εἰστία
λαμπρῶς καὶ περὶ τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπυνθάνετο καὶ
περὶ τῆς Πηνελόπης, ὅποια τε εἶη τὴν ὄψιν καὶ
εἰ σῶφρων, καθάπερ Ὀδυσσεὺς πάλαι περὶ αὐτῆς
ἐκόμπαζε · καὶ ἡμεῖς τοιαῦτα ἀπεκρινάμεθα,
ἐξ ὧν εἰκάζομεν εὐφρανεῖσθαι αὐτήν. τότε μὲν
οὖν ἀπελθόντες ἐπὶ τὴν ναῦν πλησίον ἐπὶ τῆς
ἡϊόνος ἐκοιμήθημεν. 37. ἔωθεν δὲ ἀνηγόμεθα
σφοδρότερον κατιόντος τοῦ πνεύματος · καὶ δὴ
χειμασθέντες ἡμέρας δύο τῇ τρίτῃ περιπίπτομεν
τοῖς Κολοκυνθοπειραταῖς. ἄνθρωποι δὲ εἰσιν

οὔτοι ἄγριοι ἐκ τῶν πλησίον νήσων ληστεύοντες
τοὺς παραπλέοντας. τὰ πλοῖα δὲ ἔχουσι μεγάλα
κολοκύνθινα τὸ μῆκος πήχεων ἐξήκοντα · ἐπει-
δὲν γὰρ ξηράνωσι τὴν κολοκύνθαν, κοιλάναντες
αὐτὴν καὶ ἐξελόντες τὴν ἐντεριώνην ἐμπλέουσιν,
ἱστοῖς μὲν χρώμενοι καλαμίνοις, ἀντὶ δὲ τῆς
ὀθόνης τῷ φύλλῳ τῆς κολοκύνθης. προσβαλόν-
τες οὖν ἡμῖν ἀπὸ δύο πληρωμάτων ἐμάχοντο
καὶ πολλοὺς κατετραυματίζον βάλλοντες τῷ
σπέρματι τῶν κολοκυνθῶν. ἀγχωμάλως δὲ ἐπὶ
πολὺ ναυμαχοῦντες περὶ μεσημβρίαν εἶδομεν
κατόπιν τῶν Κολοκυνθοπειρατῶν προσπλέοντας
τοὺς Καρυοναῦτας. πολέμιοι δὲ ἦσαν ἀλλήλοις,
ὥς ἔδειξαν · ἐπεὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἤσθοντο αὐτοὺς
ἐπιόντας, ἡμῶν μὲν ὠλιγώρησαν, τραπόμενοι δὲ
ἐπ' ἐκείνους ἐναυμάχουν. 38. ἡμεῖς δὲ ἐν τοσοῦτῳ
ἐπάραντες τὴν ὀθόνην ἐφεύγομεν ἀπολιπόντες
αὐτοὺς μαχομένους. καὶ δῆλοι ἦσαν κρατήσοντες
οἱ Καρυοναῦται ἅτε καὶ πλείους — πέντε γὰρ
εἶχον πληρώματα — καὶ ἀπὸ ἰσχυροτέρων νεῶν
μαχόμενοι · τὰ γὰρ πλοῖα ἦν αὐτοῖς κελύφη,
καρύων ἡμίτομα, κεκενωμένα, μέγεθος δὲ ἐκά-

στου ἡμιτομίου ἐς μῆκος ὀργυιαί πεντεκαίδεκα.
ἐπεὶ δὲ ἀπεκρύψαμεν αὐτούς, ἰώμεθά τε τοὺς
τραυματίας καὶ τὸ λοιπὸν ἐν τοῖς ὅπλοις ἤμεν
ὥς ἐπίπαν αἰετίνες ἐπιβουλὰς προσδεχόμενοι ·
οὐ μάτην. 39. οὕτω γοῦν ἐδεδύκει ὁ ἥλιος, καὶ
ἀπὸ τινος ἐρήμου νήσου προσήλαυνον ἡμῖν ὅσον
εἴκοσιν ἄνδρες ἐπὶ δελφίνων μεγάλων ὀχούμενοι,
λησται καὶ οὗτοι · καὶ οἱ δελφῖνες αὐτοὺς ἔφερον
ἀσφαλῶς, καὶ ἀναπηδῶντες ἐχρεμέτιζον ὥσπερ
ἵπποι. ἐπεὶ δὲ πλησίον ἦσαν, διαστάντες οἱ
μὲν ἔνθεν, οἱ δὲ ἔνθεν ἔβαλλον ἡμᾶς σηπίαις
ξηραῖς καὶ ὀφθαλμοῖς καρκίνων. τοξευόντων δὲ
καὶ ἡμῶν καὶ ἀκοντιζόντων οὐκέτι ὑπέμειναν,
ἀλλὰ τρωθέντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν πρὸς τὴν νήσον
κατέφυγον. 40. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον γαλήνης
οὔσης ἐλάθομεν προσοκείλαντες ἀλκυόνος καλιᾶ
παμμεγέθει · σταδίων γοῦν ἦν αὕτη ἐξήκοντα τὸ
περίμετρον. ἐπέπλει δὲ ἡ ἀλκυὼν τὰ ὡὰ θάλπου-
σα οὐ πολὺ μείων τῆς καλιᾶς. καὶ δὴ ἀναπταμένη
μικροῦ μὲν κατέδυσε τὴν ναῦν τῷ ἀνέμῳ τῶν
πτερῶν · ὥχετο δ' οὖν φεύγουσα γοεράν τινα
φωνὴν προῖεμένη. ἐσβάντες δὲ ἡμεῖς ἡμέρας

ἤδη ὑποφαινούσης ἐθεώμεθα τὴν καλιὰν σχε-
δία μεγάλη προσεοικυῖαν ἐκ δένδρων μεγάλων
συμπεφορημένην · ἐπὴν δὲ καὶ ὥα πεντακόσια,
ἕκαστον αὐτῶν Χίου πίθου περιπλη θέστερον.
ἤδη μέντοι καὶ οἱ νεοττοὶ ἔνδοθεν ἐφαίνοντο καὶ
ἔκρωζον. πελέκεσιν οὖν διακόψαντες ἐν τῶν ὥων
νεοττὸν ἄπτερον ἐξεκολάψαμεν εἴκοσι γυπῶν
ἀδρότερον. 41. ἐπεὶ δὲ πλέοντες ἀπείχομεν τῆς
καλιᾶς ὅσον σταδίου διακοσίους, τέρατα ἡμῖν
μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἐπεσήμανεν · ὃ τε γὰρ ἐν τῇ
πρύμνῃ χηνίσκος ἄφνω ἐπτερύξατο καὶ ἀνεβόησε,
καὶ ὁ κυβερνήτης ὁ Σκίνθαρος φαλακρὸς ἤδη ὦν
ἀνεκόμησε, καὶ τὸ πάντων δὴ παραδοξότατον,
ὁ γὰρ ἰστός τῆς νεῶς ἐξεβλάστησε καὶ κλάδους
ἀνέφυσε καὶ ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐκαρποφόρησεν, ὃ δὲ
καρπὸς ἦν σῦκα καὶ σταφυλὴ μέλαινα, οὕτω
πέπειρος. ταῦτα ἰδόντες ὡς τὸ εἶκός ἐταράχθημεν
καὶ ἠυχόμεθα τοῖς θεοῖς ἀποτρέψαι τὸ ἀλλόκοτον
τοῦ φαντάσματος. 42. οὕτω δὲ πεντακοσίους
σταδίους διελθόντες εἶδομεν ὕλην μεγίστην καὶ
λάσιον πιτύων καὶ κυπαρίττων. καὶ ἡμεῖς μὲν
εἰκάσαμεν ἡπειρον εἶναι · τὸ δὲ ἦν πέλαγος

ἄβυσσον ἀρρίζοις δένδροις καταπεφυτευμένον
· εἰστήκει δὲ τὰ δένδρα ὁμῶς ἀκίνητα, ὀρθὰ
καθάπερ ἐπιπλέοντα. πλησιάσαντες γοῦν καὶ τὸ
πᾶν κατανοήσαντες ἐν ἀπόρῳ εἰχόμεθα τί χρὴ
δρᾶν · οὔτε γὰρ διὰ τῶν δένδρων πλεῖν δυνατόν
ἦν — πυκνὰ γὰρ καὶ προσεχῇ ὑπῆρχεν — οὔτε
ἀναστρέφειν ἐδόκει ῥάδιον. ἐγὼ δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ
μέγιστον δένδρον ἀπεσκόπουν τὰ ἐπέκεινα ὅπως
ἔχοι, καὶ ἐώρων ἐπὶ σταδίους μὲν πεντήκοντα
ἢ ὀλίγῳ πλείους τὴν ὕλην οὔσαν, ἔπειτα δὲ
αὐθις ἕτερον ὠκεανὸν ἐκδεχόμενον. καὶ δὴ ἐδόκει
ἡμῖν ἀναθεμένους τὴν ναῦν ἐπὶ τὴν κόμην τῶν
δένδρων — πυκνὴ δὲ ἦν — ὑπερβιβάσαι, εἰ
δυναίμεθα, ἐς τὴν θάλατταν τὴν ἑτέραν · καὶ
οὕτως ἐποιούμεεν. ἐκδήσαντες γὰρ αὐτὴν κάλῳ
μεγάλῳ καὶ ἀνελθόντες ἐπὶ τὰ δένδρα μόλις ἀνιμ-
ησάμεθα, καὶ θέντες ἐπὶ τῶν κλάδων, πετάσαντες
τὰ ἱστία καθάπερ ἐν θαλάττῃ ἐπλέομεν τοῦ
ἀνέμου προωθούντος ἐπισυρόμενοι · ἐνθα δὴ καὶ
τὸ Ἀντιμάχου τοῦ ποιητοῦ ἔπος ἐπεισῆλθε. φησὶ
γάρ που κᾀκεῖνος ·

Τοῖσιν δ' ὕληντα διὰ πλόον ἐρχομένοισι.

43. βιασάμενοι δὲ ὁμῶς τὴν ὕλην ἀφικόμεθα
ἐς τὸ ὕδωρ, καὶ πάλιν ὁμοίως καταθέντες τὴν
ναῦν ἐπλέομεν διὰ καθαροῦ καὶ διαυγοῦς ὕδατος,
ἄχρι δὴ ἐπέστημεν χάσματι μεγάλῳ ἐκ τοῦ
ὕδατος διεστῶτος γεγεννημένῳ, καθάπερ ἐν τῇ
γῇ πολλάκις ὁρῶμεν ὑπὸ σεισμῶν γενόμενα
διαχωρίσματα. ἡ μὲν οὖν ναὺς καθελόντων ἡμῶν
τὰ ἰστία οὐ ῥα δίως ἔστη παρ' ὀλίγον ἐλθοῦσα
κατενεχθῆναι. ὑπερκύψαντες δὲ ἡμεῖς ἐωρῶμεν
βάθος ὅσον σταδίων χιλίων μάλα φοβερὸν καὶ
παράδοξον · εἰστήκει γὰρ τὸ ὕδωρ ὥσπερ μεμε-
ρισμένον · περιβλέποντες δὲ ὁρῶμεν κατὰ δεξιὰ
οὐ πάνυ πόρρωθεν γέφυραν ἐπεζευγμένην ὕδατος
συνάπτοντος τὰ πελάγη κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ἐκ
τῆς ἐτέρας θαλάττης ἐς τὴν ἐτέραν διαρρέοντος.
προσελάσαντες οὖν ταῖς κώπαις κατ' ἐκεῖνο παρε-
δράμομεν καὶ μετὰ πολλῆς ἀγωνίας ἐπεράσαμεν
οὔποτε προσδοκήσαντες. 44. ἐντεῦθεν ἡμᾶς ὑπε-
δέχετο πέλαγός τε προσηνὲς καὶ νῆσος οὐ μεγάλη,
εὐπρόσιτος, συνοικουμένη · ἐνέμοντο δὲ αὐτὴν
ἄγριοι ἄνθρωποι, Βουκέφαλοι, κέρατα ἔχοντες,
οἷον παρ' ἡμῖν τὸν Μινώταυρον ἀναπλάττουσιν.

ἀποβάντες δὲ προήειμεν ὑδρευσόμενοι καὶ σιτία
ληψόμενοι, εἴ ποθεν δυνηθείημεν · οὐκέτι γὰρ
εἵχομεν. καὶ ὕδωρ μὲν αὐτοῦ πλησίον εὔρομεν,
ἄλλο δὲ οὐδὲν ἐφαίνετο, πλὴν μυκηθμός πολὺς
οὐ πόρρωθεν ἤκούετο. δόξαντες οὖν ἀγέλην εἶναι
βοῶν, κατ' ὀλίγον προχωροῦντες ἐπέστημεν τοῖς
ἀνθρώποις. οἱ δὲ ἰδόντες ἡμᾶς ἐδίωκον, καὶ τρεῖς
μὲν τῶν ἐταίρων λαμβάνουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ πρὸς
τὴν θάλατταν κατεφεύγομεν. εἴτα μέντοι πάντες
ὀπλίσάμενοι — οὐ γὰρ ἐδόκει ἡμῖν ἀτιμωρήτους
περιδεῖν τοὺς φίλους — ἐμπίπτομεν τοῖς Βουκε-
φάλοις τὰ κρέα τῶν ἀνηρημένων διαιρουμένοις ·
βοήσαντες δὲ πάντες ἐδιώκομεν, καὶ κτείνομέν
τε ὅσον πεντήκοντα καὶ ζῶντας αὐτῶν δύο
λαμβάνομεν, καὶ αὖθις ὀπίσω ἀνεστρέψαμεν
τοὺς αἰχμαλώτους ἔχοντες. σιτίον μέντοι οὐδὲν
εὔρομεν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι παρήνουν ἀποσφάττειν
τοὺς εἰλημμένους, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐδοκίμαζον, ἀλλὰ
δήσας ἐφύλαττον αὐτούς, ἄχρι δὴ ἀφίκοντο παρὰ
τῶν Βουκεφάλων πρέσβεις αἰτοῦντες ἐπὶ λύτροις
τοὺς συνειλημμένους · συνίεμεν γὰρ αὐτῶν
διανευόντων καὶ γοερὸν τι μυκωμένων ὥσπερ

ἱκετευόντων. τὰ λύτρα δὲ ἦν τυροὶ πολλοὶ καὶ ἰχθῦς ξηροὶ καὶ κρόμμυα καὶ ἔλαφοι τέτταρες, τρεῖς ἐκάστη πόδας ἔχουσα, δύο μὲν τοὺς ὀπισθεν, οἱ δὲ πρόσω εἰς ἓνα συνεπεφύκεισαν. ἐπὶ τούτοις ἀποδόντες τοὺς συνειλημμένους καὶ μίαν ἡμέραν ἐπιμείναντες ἀνήχθημεν. 45. ἤδη δὲ ἰχθύες τε ἡμῖν ἐφαίνοντο καὶ ὄρνεα παρεπέτετο καὶ ἄλλ' ὅποσα γῆς πλησίον οὔσης σημεῖα, προῦφαίνετο. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ ἄνδρας εἶδομεν καινῶ τρόπῳ ναυτιλίας χρωμένους · αὐτοὶ γὰρ καὶ ναῦται καὶ νῆες ἦσαν. λέξω δὲ τοῦ πλοῦ τὸν τρόπον · ὕπτιοι κείμενοι ἐπὶ τοῦ ὕδατος ὀρθώσαντες τὰ αἰδοῖα — μεγάλα δὲ φέρουσιν — ἐξ αὐτῶν ὀθόνην πετάσαντες καὶ ταῖς χερσὶ τοὺς ποδεῶνας κατέχοντες ἐμπίπτοντος τοῦ ἀνέμου ἔπλεον. ἄλλοι δὲ μετὰ τούτους ἐπὶ φελλῶν καθήμενοι ζεύξαντες δύο δελφίνας ἤλαυνόν τε καὶ ἡνιόχουν · οἱ δὲ προϊόντες ἐπεφέροντο τοὺς φελλούς. οὗτοι ἡμᾶς οὔτε ἠδίκουν οὔτε ἔφευγον, ἀλλ' ἤλαυνον ἀδεῶς τε καὶ εἰρηνικῶς τὸ εἶδος τοῦ ἡμετέρου πλοίου θαυμάζοντες καὶ πάντοθεν περισκοποῦντες. 46. ἐσπέρας δὲ ἤδη προσήχθημεν νήσῳ οὐ μεγάλῃ · κατώκητο

δὲ αὕτη ὑπὸ γυναικῶν, ὡς ἐνομίζομεν, Ἑλλάδα
φωνὴν προΐεμένων · προσήεσαν γὰρ καὶ ἐδεξιοῦν-
το καὶ ἡσπάζοντο, πάνυ ἐταιρικῶς κεκοσμημένοι
καὶ καλαὶ πᾶσαι καὶ νεάνιδες, ποδήρεις τοὺς
χιτῶνας ἐπισυρόμεναι. ἡ μὲν οὖν νῆσος ἐκαλεῖτο
Καββαλοῦσα, ἡ δὲ πόλις Ὑδραμαρδία. λαβοῦσαι
δ' οὖν ἡμᾶς αἱ γυναῖκες ἐκάστη πρὸς ἑαυτὴν
ἀπῆγε καὶ ξένον ἐποιεῖτο. ἐγὼ δὲ μικρὸν ὑποστάς
— οὐ γὰρ χρηστὰ ἐμαντευόμην — ἀκριβέστερόν
τε περιβλέπων ὁρῶ πολλῶν ἀνθρώπων ὅστ' αἰ
κρανία κείμενα · καὶ τὸ μὲν βοὴν ἰστάναι καὶ
τοὺς ἐταίρους συγκαλεῖν καὶ ἐς τὰ ὅπλα χωρεῖν
οὐκ ἐδοκίμαζον. προχειρισάμενος δὲ τὴν μαλάχην
πολλὰ ἠυχόμεν αὐτῇ διαφυγεῖν ἐκ τῶν παρόντων
κακῶν. μετ' ὀλίγον δὲ τῆς ξένης διακονουμένης
εἶδον τὰ σκέλη οὐ γυναικός, ἀλλ' ὄνου ὀπλᾶς
· καὶ δὴ σπασάμενος τὸ ξίφος συλλαμβάνω τε
ταύτην καὶ δῆσας περὶ τῶν ὀλων ἀνέκρινον. ἡ δέ,
ἄκουσα μὲν, εἶπε δὲ ὁμῶς, αὐτὰς μὲν εἶναι θαλατ-
τίους γυναῖκας Ὀνοσκελέας προσαγορευομένας,
τροφὴν δὲ ποιεῖσθαι τοὺς ἐπιδημοῦντας ξένους.
ἐπειδὴν γάρ, ἔφη, μεθύσωμεν αὐτούς, συνενν-

ηθεῖσαι κοιμωμένοις ἐπιχειροῦμεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ἐκείνην μὲν αὐτοῦ κατέλιπον δεδεμένην, αὐτὸς δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ στέγος ἐβόων τε καὶ τοὺς ἐταίρους συνεκάλουν. ἐπεὶ δὲ συνήλθον, τὰ πάντα ἐμήνυον αὐτοῖς καὶ τὰ τε ὅστ᾽ ἐδείκνυον καὶ ἤγον ἔσω πρὸς τὴν δεδεμένην · ἡ δὲ αὐτίκα ὕδωρ ἐγένετο καὶ ἀφανὴς ἦν. ὅμως δὲ τὸ ξίφος ἐς τὸ ὕδωρ καθῆκα πειρώμενος · τὸ δὲ αἷμα ἐγένετο. 47. ταχέως οὖν ἐπὶ ναῦν κατελθόντες ἀπεπλεύσαμεν · καὶ ἐπεὶ ἡμέρα ὑπηύγαζε, τὴν ἡπειρον ἀποβλεπόμενοι εἰκάζομεν εἶναι τὴν ἀντιπέραν τῇ ὑφ' ἡμῶν οἰκουμένην κειμένην. προσκυνήσαντες δ' οὖν καὶ προσευξάμενοι περὶ τῶν μελλόντων ἐσκοποῦμεν, καὶ τοῖς μὲν ἐδόκει ἐπιβᾶσι μόνον αὖθις ὀπίσω ἀναστρέφειν, τοῖς δὲ τὸ μὲν πλοῖον αὐτοῦ καταλιπεῖν, ἀνελθόντας δὲ ἐς τὴν μεσόγαιαν πειραθῆναι τῶν ἐνοικούντων. ἐν ὧ δὲ ταῦτα ἐλογιζόμεθα, χειμῶν σφοδρὸς ἐπιπесῶν καὶ προσαράξας τὸ σκάφος τῷ αἰγιαλῷ διέλυσεν. ἡμεῖς δὲ μόλις ἐξενηξάμεθα τὰ ὅπλα ἕκαστος καὶ εἴ τι ἄλλο οἷός τε ἦν ἀρπασάμενοι.

Ταῦτα μὲν οὖν τὰ μέχρι τῆς ἐτέρας γῆς συνε-

νεχθέντα μοι ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ παρὰ τὸν πλοῦν
ἐν ταῖς νήσοις καὶ ἐν τῷ ἀέρι καὶ μετ' αὐτὰ ἐν τῷ
κήτει καὶ ἐπειδὴ ἐξήλθομεν, παρὰ τε τοῖς ἥρωσι
καὶ τοῖς ὀνείροις καὶ τὰ τελευταῖα παρὰ τοῖς Βου-
κεφάλοις καὶ ταῖς Ὀνοσκελέαις, τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς
ἐν τοῖς ἐξῆς βιβλίοις διηγῆσομαι.